

แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

สำนักปลัด งานนโยบายและแผน
องค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี
โทร./โทรสาร ๐-๗๓๓๓-๓๔๘-๒

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

อาศัยอำนาจตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๒๑ การแก้ไขแผนพัฒนาเป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่น เมื่อผู้บริหารท้องถิ่นเห็นชอบแผนพัฒนาท้องถิ่นที่แก้ไขแล้ว ให้ปิดประกาศให้ประชาชนทราบโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้บริหารท้องถิ่นเห็นชอบ พร้อมทั้งแจ้งสภาท้องถิ่น อำเภอและจังหวัดทราบด้วย องค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปอย่างถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

(นายเจอะอัดุล มุรอหัต)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ

คำนำ

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลเมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนตำบล และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้น นำปัญหาความต้องการจากแผนพัฒนาหมู่บ้านหรือชุมชน ที่จะดำเนินการเองได้มาพิจารณาบรรจุไว้ในแผนพัฒนา แต่หากเกินศักยภาพของเทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีกฎหมายจัดตั้งให้เสนอปัญหาความต้องการไปยัง องค์การบริหารส่วนจังหวัด และให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดนำมาพิจารณาไว้ในแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามหน้าที่ โดยแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด อีกทั้งสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาระบบราชการของรัฐบาลที่ให้ความสำคัญต่อการวางแผนการพัฒนาของหน่วยงาน อย่างบูรณาการและมุ่งเน้นผลลัพธ์ของงานตามตัวชี้วัดความสำเร็จในแต่ละด้าน

แผนพัฒนาท้องถิ่น (๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดของกิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการและในแผนพัฒนาท้องถิ่นปีนี้สามารถทบทวนเพื่อปรับปรุงให้เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์และสภาวะแวดล้อมในแต่ละปีได้

องค์การบริหารส่วนตำบลตะลุมโบะ จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖- ๒๕๗๐) ฉบับนี้จะเป็นแนวทางในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และแผนดำเนินงาน ทั้งนี้หวังเป็นอย่างยิ่งว่า กิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนาฯ จะสามารถพัฒนาท้องถิ่น/แก้ไขปัญหาของท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้

องค์การบริหารส่วนตำบลตะลุมโบะ

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	๑ - ๑๒
๑. ด้านกายภาพ	๑
๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล	
๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ	
๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ	
๑.๔ ลักษณะดิน	
๒. ด้านการเมือง/การปกครอง	๒
๒.๑ เขตการปกครอง	
๒.๒ การเลือกตั้ง	
๓. ประชากร	๓
๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร	
๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร	
๔. สภาพทางสังคม	๔
๔.๑ การศึกษา	
๔.๒ สาธารณสุข	
๔.๓ อาชญากรรม	
๔.๔ ยาเสพติด	
๔.๕ การสังคมสงเคราะห์	
๕. ระบบการบริการพื้นฐาน	๖
๕.๑ การคมนาคมขนส่ง	
๕.๒ การไฟฟ้า	
๕.๓ การประปา	
๕.๔ โทรศัพท์	
๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์	
๖. ระบบเศรษฐกิจ	๖
๖.๑ การเกษตร	
๖.๒ การประมง	
๖.๓ การปศุสัตว์	
๖.๔ การบริการ	
๖.๕ การท่องเที่ยว	
๖.๖ อุตสาหกรรม	
๖.๘ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ	
๖.๙ แรงงาน	

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	๑๑
๗.๑ การนับถือศาสนา	
๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี	
๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น	
๔.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก	
๘. ทรัพยากรธรรมชาติ	๑๒
๘.๑ น้ำ	
๘.๒ ป่าไม้	
๘.๓ ภูเขา	
๘.๔ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๓-๓๓
๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	๑๓
๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	๑๓
๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	๑๖
๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด	๑๘
๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	๒๘
๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๓๐
๒.๑ วิสัยทัศน์	๓๐
๒.๒ ยุทธศาสตร์	๓๐
๒.๓ เป้าประสงค์	๓๐
๒.๔ ตัวชี้วัด	๓๑
๒.๕ ค่าเป้าหมาย	๓๑
๒.๖ กลยุทธ์	๓๑
๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	๓๒
๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	๓๓

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	๓๔-๑๓๓
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	๓๔
๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	๓๗
- บัญชีสรุปโครงการพัฒนา แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) (แบบ ผ ๐๑)	๔๐
- บัญชีสรุปโครงการพัฒนาที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน (แบบ ผ ๐๒/๑)	๑๒๘
- บัญชีรายละเอียดโครงการสำหรับโครงการที่เกินศักยภาพของ อปท. ที่ใช้สำหรับการประสานแผนท้องถิ่น (แบบ ผ ๐๒/๒)	๑๓๓

ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล

๑๓๕-๑๔๘

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	๑๔๔
๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ	๑๔๙
๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น	๑๕๔
๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	๑๕๖

แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖
ขององค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ เป็นตำบลหนึ่งในจำนวน ๑๐ ตำบล ของอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ที่ทำการตั้งอยู่หมู่ที่ ๓ ห่างจากที่ว่าการอำเภอเมืองไปทางทิศตะวันตกของอำเภอเมือง ประมาณ ๒.๕ กิโลเมตร การเดินทางเข้าสู่พื้นที่โดยทางรถยนต์ ใช้เส้นทางสายเมืองปัตตานี - ยะลา โดยมีอาณาเขตติดต่อกับตำบลต่างๆ ดังนี้

ทิศเหนือ	จรดตำบลบานา	อำเภอเมือง	จังหวัดปัตตานี
ทิศใต้	จรดตำบลบาราเฮาะ	อำเภอเมือง	จังหวัดปัตตานี
ทิศตะวันออก	จรดตำบลคลองมานิง	อำเภอเมือง	จังหวัดปัตตานี
ทิศตะวันตก	จรดตำบลปะกาฮารัง	อำเภอเมือง	จังหวัดปัตตานี

เนื้อที่

พื้นที่ตำบลตะลุโบะ มีเขตพื้นที่ปริมาณทั้งหมด ๑๑ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๖,๗๑๕ ไร่ โดยแบ่งเป็นเขตการปกครองแบ่งเขตหมู่บ้าน ๙ หมู่บ้าน

หมู่ที่ ๑	บ้านตะลุโบะ
หมู่ที่ ๒	บ้านแบรอจะรัง
หมู่ที่ ๓	บ้านแบรอแวง
หมู่ที่ ๔	บ้านแบรอบูแยสะมีแล
หมู่ที่ ๕	บ้านปากา
หมู่ที่ ๖	บ้านปาแดบองอ
หมู่ที่ ๗	บ้านตะลุโบะ
หมู่ที่ ๘	บ้านดีอราเฮ
หมู่ที่ ๙	บ้านบูโยะ

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่ม โดยสภาพการใช้ประโยชน์ในที่ดินใช้ประกอบอาชีพการเกษตร มีเนื้อที่ทั้งหมดโดยประมาณ ๒,๗๗๐ ไร่ อยู่ทางทิศเหนือของทะเลอ่าวไทย มีความชื้นเหมาะสมสำหรับการเกษตรและเป็นแหล่งต้นน้ำหรือไหลผ่านของแม่น้ำปัตตานี

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศมีลักษณะอบอุ่นชื้นตลอดปี มี ๒ ฤดู คือ ฤดูร้อน ระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ - สิงหาคม และฤดูฝน จะมีฝนตกชุกในช่วงเดือน กันยายน - ธันวาคม ของทุกปี

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะที่ดินของพื้นที่ตำบลตะลุโบะ เป็นที่ดินส่วนใหญ่ เป็นดินร่วนและดินเหนียว ซึ่งเหมาะแก่การเกษตรกรรม การทำนา ทำสวน มะพร้าว มะนาว ยางพารา และพืชผลไม้อื่น ๆ เป็นรายได้ส่วนหนึ่งของครัวเรือนพื้นที่เกษตรกรรม เป็นที่ดินร่วนปนทราย

๒.ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ ได้จัดตั้งชุมชน หมู่บ้านในเขตตำบล มีทั้งหมด ๙ ชุมชน/หมู่บ้าน แต่ละหมู่บ้านมีตัวแทนของหมู่บ้านๆ ละ ๑ คน ตามกฎหมาย พรบ.สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ ประชาชนทั่วไปให้ความร่วมมือด้านการเลือกตั้งเป็นอย่างดี โดยในพื้นที่ประชาชนค่อนข้างให้ความสำคัญและสนใจทางการเมืองสูง จากการได้สังเกตเป็นที่น่าสนใจ คือ ประชาชนมีการย้ายเข้าย้ายออกช่วงที่จะมีการเลือกตั้งไม่ว่าจะเป็นการเลือกผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภา นายก อบต. โดยเฉพาะ การคัดเลือกผู้ใหญ่บ้าน การแก้ไขปัญหาของ อบต. ขอความร่วมมือ ผู้นำ เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบให้ระมัดระวัง สอดส่องพฤติกรรมและให้รายงานอำเภอ ทราบ การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง เกี่ยวกับข้อกฎหมายของการเลือกตั้งที่กระทำได้และทำไม่ได้ให้ ประชาชนได้รับทราบ ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นขององค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ ก็ได้พยายามแก้ไข โดยเรื่องจากการประชุมประชาคมท้องถิ่นทุกหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของ อบต. จากผลการประชุมทุกครั้งขององค์การบริหารส่วนตำบลจัดขึ้น มีประชาชนสนใจเข้าร่วมประชุมรวมทั้งแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย ส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินงานตามความต้องการของประชาชน และประชาชนได้รับและมีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดโครงการอบรมศึกษา ดูงาน ของคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล อาสาสมัคร (อสม.) โครงการอื่นๆ สำหรับประชาชนอีกหลายโครงการ เพื่อนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมาพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลให้เจริญเท่าเทียมกับองค์การบริหารส่วนตำบลอื่นๆ และองค์การบริหารส่วนตำบลมีโครงการจัดซื้อเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ โครงการบางโครงการต้องระงับไว้เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณ ไม่เพียงพอต่อการตอบสนองความต้องการของประชาชนในด้านบริการ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลแบ่งเขตการปกครอง ดังนี้

เขตการปกครองในเขตพื้นที่ตำบลตะลุโบะ แบ่งเป็นส่วนการปกครองท้องที่ และการปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ ตามหลักการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน โดยมีอาณาเขตการปกครองปริมาณเนื้อที่ทั้งหมด ๑๑ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๖,๗๑๕ ไร่ โดยแบ่งเป็นเขตการปกครองหมู่บ้าน ๙ หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่ ๑	บ้านตะลุโบะ	ผู้ใหญ่บ้าน นายอับดุลรอปา อีซอ
หมู่ที่ ๒	บ้านแบรอจระรัง	ผู้ใหญ่บ้าน นายดาโอะ สาและ
หมู่ที่ ๓	บ้านแบรอแวง	กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน นายฮารน ดอเลาะ
หมู่ที่ ๔	บ้านแบรออุยแยะสะมีแล	ผู้ใหญ่บ้าน นายอิสมาน แวมามะ
หมู่ที่ ๕	บ้านปากา	ผู้ใหญ่บ้าน นายมะรอนิง สามะ
หมู่ที่ ๖	บ้านปาแดบองอ	ผู้ใหญ่บ้าน นางรุสนี สามะ
หมู่ที่ ๗	บ้านตะลุโบะ	ผู้ใหญ่บ้าน นายมุฮัมมัด กาเดร์
หมู่ที่ ๘	บ้านดีอราฮอ	ผู้ใหญ่บ้าน นายสะมาแอ สماعيل
หมู่ที่ ๙	บ้านบูโยะ	ผู้ใหญ่บ้าน นายอับดุลรอมนัน ดาเล็ง

๒.๒ การเลือกตั้ง

เขตการปกครองส่วนท้องถิ่น โดยตำบลตะลุโบะยกฐานะจากสภาตำบลตะลุโบะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ ตามกระทรวงมหาดไทย ได้มีประกาศลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๙ จัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล และมีผลบังคับใช้ตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๓๙ ประกอบตั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ ได้แบ่งเขตการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ รวมทั้งเขตการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลเป็น ๑ เขตเลือกตั้ง สมาชิกสภาแบ่งออกเป็น ๙ เขต ดังนี้

เขตเลือกตั้งที่ ๑	หมู่ที่ ๑	บ้านแบริ
เขตเลือกตั้งที่ ๒	หมู่ที่ ๒	บ้านแบริจะรัง
เขตเลือกตั้งที่ ๓	หมู่ที่ ๓	บ้านแบริวง
เขตเลือกตั้งที่ ๔	หมู่ที่ ๔	บ้านแบริอูแยสะมิแล
เขตเลือกตั้งที่ ๕	หมู่ที่ ๕	บ้านปากา
เขตเลือกตั้งที่ ๖	หมู่ที่ ๖	บ้านปาแดบองอ
เขตเลือกตั้งที่ ๗	หมู่ที่ ๗	บ้านตะลุโบะ
เขตเลือกตั้งที่ ๘	หมู่ที่ ๘	บ้านดือราแฮ
เขตเลือกตั้งที่ ๙	หมู่ที่ ๙	บ้านบูโปะ

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

ตาราง

แสดงจำนวนประชากร/หลังคาเรือน/จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งของตำบลตะลุโบะ
ข้อมูลจากสำนักงานทะเบียนและบัตรอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี
ณ เดือน มกราคม ๒๕๖๔

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	จำนวนครัวเรือน
๑	บ้านแบริ	๔๘๒	๔๙๗	๙๗๙	๖๘๒
๒	บ้านแบริจะรัง	๖๒๓	๖๑๕	๑,๒๓๘	๓๓๑
๓	บ้านแบริวง	๔๑๙	๔๖๘	๘๘๗	๒๖๐
๔	บ้านแบริอูแยสะมิแล	๑๒๗	๑๔๒	๒๖๙	๖๑
๕	บ้านปากา	๒๐๙	๒๐๐	๔๐๙	๑๑๔
๖	บ้านปาแดบองอ	๓๗๖	๓๕๐	๗๒๖	๑๓๓
๗	บ้านตะลุโบะ	๔๑๐	๗๑๔	๑,๑๒๔	๔๕๓
๘	บ้านดือราแฮ	๖๘๒	๗๐๕	๑,๓๘๗	๕๐๖
๙	บ้านบูโปะ	๖๐๑	๖๔๘	๑,๒๔๙	๔๔๕
รวม		๔,๒๒๙	๔,๓๓๙	๘,๕๖๘	๒,๙๘๕

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ตาราง

แสดงจำนวนประชากรของตำบลตะลุโบะ โดยจำแนกตามช่วงอายุ
ข้อมูลจากสำนักงานทะเบียนและบัตร อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ณ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔

หมู่	ชื่อหมู่บ้าน	ช่วงอายุปี													
		๐ - ๕ ปี		๖ - ๑๔ ปี		๑๕ - ๒๔ ปี		๒๕ - ๓๔ ปี		๓๕ - ๔๔ ปี		๔๕ - ๕๔ ปี		๖๐ ปีขึ้นไป	
		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
๑	บ้านบรือ	๑๖	๑๒	๒๒	๒๓	๒๐	๑๔	๒๐	๒๒	๑๗	๑๔	๔๘	๓๑	๒๔	๑๘
๒	บ้านบรือจะรัง	๑๓	๑๙	๒๓	๒๕	๓๑	๓๐	๓๖	๓๙	๒๔	๓๓	๖๗	๕๒	๓๑	๓๙
๓	บ้านบรือแวง	๑๔	๑๓	๑๓	๑๘	๑๓	๑๒	๓๔	๒๗	๒๓	๒๓	๕๓	๖๕	๒๒	๓๕
๔	บ้านบรือบูยสะมิแล	๑๐	๘	๑๕	๘	๒๔	๓๐	๓๐	๓๑	๑๘	๒๐	๓๔	๔๗	๗	๖
๕	บ้านปากา	๑๒	๑๑	๑๓	๑๐	๒๑	๒๐	๒๖	๒๙	๑๔	๑๒	๓๐	๒๒	๑๑	๑๒
๖	บ้านปาแดบองอ	๙	๑๐	๑๓	๒๔	๒๕	๑๑	๒๒	๑๓	๑๒	๑๑	๒๔	๓๖	๑๗	๒๑
๗	บ้านตะลุโบะ	๓๕	๒๓	๒๐	๒๒	๕๙	๕๕	๔๒	๕๔	๓๒	๓๒	๓๗	๔๙	๔๖	๕๐
๘	บ้านดีอราแฮ	๒๕	๒๓	๒๐	๓๒	๖๙	๖๕	๕๒	๖๔	๔๒	๔๒	๓๒	๓๖	๓๑	๕๕
๙	บ้านบูโยะ	๑๕	๑๔	๒๔	๒๖	๔๑	๓๘	๔๑	๔๓	๓๕	๓๖	๓๐	๒๘	๑๕	๒๒

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรอายุ ๑๐-๑๘ ปี คิดร้อยละ ๖๐ ยังไม่สามารถอ่านเขียนภาษาไทยอยู่ในเกณฑ์ต่ำเกิดจากปัญหาครอบครัว ขาดเสาหลักที่พึ่งของครอบครัว การแยกทางของพ่อแม่และการไม่มีรายได้ที่เพียงพอสำหรับบุตรหลานได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

เด็กอายุ ๖ - ๑๔ ปี ร้อยละ ๑๐๐ ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี ได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ หรือเทียบเท่า และที่ไม่ได้เรียนต่อไม่มีงานทำ ร้อยละ ๔๐ ด้านการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ปัญหาคือ ยังไม่สามารถที่จะแข่งขันกับเมืองใหญ่ ได้การแก้ปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะได้จัดกิจกรรมให้กับเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การสนับสนุนอาหารเสริมนม อาหารกลางวัน ในกับทางโรงเรียนในเขตพื้นที่ และร่วมกันจัดกิจกรรมต่างๆ กับทางโรงเรียน

องค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ มีเขตบริการทางการศึกษา โรงเรียนในพื้นที่ตำบล จำนวน ๕ โรงเรียน ได้แก่

สังกัดหน่วยงาน (สพฐ) สำนักเขตการศึกษาอำเภอเมือง จำนวน ๒ โรง

- โรงเรียนชุมชนบ้านตะลุโบะ สอนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาปีที่ ๑- ๖
- โรงเรียนบ้านจือรังบองอ สอนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาปีที่ ๑- ๖
- โรงเรียนเอกชนสอนศาสนา (สถาบันปอเนาะ) ๒ แห่ง
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียนของเอกชน
- สังกัดชมรมจริยธรรมตาดีกาจังหวัดปัตตานี (ปุตตากอ) จำนวน ๑๐ แห่ง
- ศูนย์อบรมคุณธรรมจริยธรรมประจำหมู่บ้าน

สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อบต.ตะลุโบะ) จำนวน ๑ แห่ง

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียนประจำองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียนของเอกชน ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕

๔.๒ สาธารณสุข

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชาชนกรส่วนมากมีสุขภาพที่ดี มีการคัดกรองสุขภาพให้กับประชาชนกลุ่มเสี่ยง โรคที่มักเกิดแก่ประชากรในชุมชน เช่นกัน ได้แก่ โรคความดัน เบาหวาน โรคเอดส์ โรคไข้เลือดออก มือ-ปาก-เท้าในเด็ก และโรคอื่นๆ อีกมาก มีสถิติเข้ารับการรักษาพยาบาล ปัญหาคือประชาชนบางรายไม่ยอมไปคัดกรองหรือตรวจสุขภาพประจำปี การแก้ไขปัญหา คือ อบต.และหน่วยงานสาธารณสุข โรงพยาบาล ได้จัดกิจกรรมร่วมมือกันรณรงค์ให้ชุมชนเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ซึ่งก็ได้ผลในระดับหนึ่ง ประชาชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่ต้องเป็นการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี สำหรับเด็กแรกเกิด - ๖ ปี ผู้ปกครองสามารถเลี้ยงดูตรงตามเกณฑ์มาตรฐาน จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน บางครัวเรือนไม่ได้กินอาหารที่ถูกสุขลักษณะ

การใช้ยาเพื่อบำบัดอาการเจ็บป่วยที่ไม่เหมาะสม การออกกำลังกายยังไม่สม่ำเสมอ และประชากรส่วนมากไม่ได้รับการตรวจสุขภาพ ปัญหาเหล่านี้ อบต.พยายามอย่างยิ่งที่จะแก้ไข โดยร่วมมือกับโรงพยาบาลสาธารณสุข จัดกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหา

หน่วยงานด้านสาธารณสุข

- โรงพยาบาลศูนย์ส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล /รพ.สต.ต.ตะลุโบะ ในเขตพื้นที่สังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๑ แห่ง
เตียงคนไข้ จำนวน ๒ เตียง
- คลินิกเอกชน จำนวน ๒ แห่ง

๔.๓ อาชญากรรม

ปัญหาความไม่ปลอดภัย เหตุการณ์ความไม่สงบ องค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะได้ดำเนินการมาตรการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อเหตุความไม่สงบในพื้นที่รวมทั้งเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบ ให้มีความเป็นอยู่ที่ดี มีอาชีพที่ดี มีรายได้สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เกิดความเป็นธรรมในสังคม โดยได้ส่งเสริมชาวบ้าน ได้ศึกษาเกิดการเรียนรู้ตามหลักศาสนาและอื่นๆ การป้องกันอุบัติเหตุ อาชญากรรม วิธีการแก้ปัญหาของอบต.ที่สามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด คือการติดตั้งกล้องวงจรปิดในจุดที่เป็นที่สาธารณะ ติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบทางร่วมทางแยก ก่อสร้างลูกศรบอกทาง รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ แต่ปัญหาที่พบเป็นประจำคือการทะเลาะวิวาทของกลุ่มวัยรุ่นโดยเฉพาะในสถานที่จัดงานดนตรี งานมหรสพ การแข่งกัน เป็นปัญหาที่ชุมชนได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก การแก้ไขปัญหา คือการแจ้งเตือนให้ผู้ปกครองดูแลบุตรหลานของตน ประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงผลกระทบ ผลเสียหาย และโทษที่ได้รับจากการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท การขอความร่วมมือไปยังผู้นำ การขอคำสั่งจาก ตำรวจ ผู้นำ อปพร. เพื่อระงับเหตุไม่ให้เกิดความรุนแรง แต่จะไม่ให้เกิดขึ้นเลยยังเป็นปัญหาที่ปัจจุบันไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ ทั้งที่มีการร่วมมือกันหลายฝ่าย เป็นเรื่องที่ทาง อบต.จะต้องหาวิธีที่จะแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนต่อไปตามอำนาจหน้าที่ที่สามารถดำเนินการได้

๔.๓.๑ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- มีชุดรักษาความปลอดภัยประจำหมู่บ้าน โดยมีผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้นำหน่วย
- มีชุดอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนประจำตำบลโละ (อปพร.)
โดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ เป็นผู้อำนวยการศูนย์ อปพร.
- มีหน่วยกู้ชีพ กู้ภัยตำบลตะลุโบะ โดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ เป็นผู้อำนวยการศูนย์ฯ
- มีหน่วยกำลังทหาร(หน่วยเฉพาะกิจ) จำนวน ๒ หน่วย ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑ และหมู่ที่ ๒

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหา ยาเสพติดมีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อของโดยตรงกับปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาความยากจน ปัญหาการว่างงาน ปัญหา ทางด้านสังคม ฯลฯ มากยิ่งขึ้น ซึ่งถ้าหากไม่สามารถบูรณาการการแก้ไขปัญหาระหว่างงานยาเสพติดกับการแก้ไข ปัญหาพื้นฐานได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้วก็จะเป็นการยากที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างยั่งยืน แนวโน้มที่เพิ่มขึ้นของ ปัญหา ยาเสพติด มีส่วนโดยตรงที่จะทำให้เกิดการแพร่ระบาดในหมู่บ้าน/ชุมชนก็จะมีมากขึ้นตามไปด้วย ประกอบกับ ความ เจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีการสื่อสารจะทำให้เกิดการลอกเลียนแบบพฤติกรรม หรือเป็นช่องทาง ติดต่อสื่อสาร ระหว่างผู้เสพ ผู้ค้ายาเสพติด และกลุ่มเสี่ยงโดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนได้มากขึ้น อันจะเป็นผลให้เกิดการ ขยายตัวของ ปัญหา ยาเสพติดอย่างล้นพ้นซับซ้อนมากกว่าปัจจุบัน องค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ ได้สนับสนุน นโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยจัดโครงการกีฬาต้านยาเสพติด กิจกรรมอบรมปรับเปลี่ยน พฤติกรรมเยาวชนกลุ่มเสี่ยงยาเสพติดร่วมกับหน่วยงานอื่น การส่งเสริมอาชีพให้กลุ่มเสี่ยง/ผู้ติดยาเสพติด

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ ได้ดำเนินการด้านสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

- (๑) ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
๒. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
๓. ประสานการทำบัตรผู้พิการ
๔. ตั้งโครงการการจ้างนักเรียน/นักศึกษาทำงานช่วงปิดภาคเรียน
๕. ตั้งโครงการช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ รายได้น้อย และผู้ด้อยโอกาสไร้ที่พึ่ง
๖. ตั้งโครงการปรับปรุงซ่อมแซมบ้านคนจน
๗. จัดตั้งกองทุนส่งเสริมสวัสดิการชุมชนทุกหมู่บ้าน

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะมีระบบบริการพื้นฐาน ดังนี้

๕.๑ เส้นทางคมนาคม

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ มีเส้นทางคมนาคมในพื้นที่ตำบลที่เป็นถนนคอนกรีตเสริม เหล็ก ร้อยละ ๗๐ เป้าหมาย คือประชาชนยังมีปัญหา ความต้องการให้ได้แก้ปัญหาคความไม่สะดวกการใช้สัญจรให้ได้ มากกว่านี้หรือร้อยละ ๙๐ โดยผู้บริหารมีนโยบายที่จะดำเนินการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทุกสาย แต่ด้วย ปัญหาและอุปสรรค คือ องค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถดำเนินการได้ครอบคลุมและทั่วถึงทุกสายได้ เหตุด้วย ข้อจำกัดของงบประมาณที่รัฐจัดสรร และรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ดำเนินการในภารกิจหน้าที่อื่นที่ใช้ งบประมาณคอยขับเคลื่อนที่เพียงพอ และปัญหาพื้นที่บางส่วนยังไม่ได้เป็นพื้นที่สาธารณะที่ให้รัฐเข้าไปดำเนินการได้ จะดำเนินการได้ก็ต่อเมื่อต้องเป็นที่สาธารณะ ปัจจุบัน อบต.มีเส้นทางคมนาคม ดังนี้

๕.๑.๑ การคมนาคม การจราจร

องค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ มีเส้นทางคมนาคมทางสายหลัก แยกเป็นทางหลวง แผ่นดินตัดผ่านพื้นที่ตำบลตะลุโบะ จำนวน ๒ สาย ได้แก่

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๒ หรือถนนสายสิโรรส ระหว่างอำเภอเมืองปัตตานี ถึงเขตอำเภอยะรังและจรดถึงเมืองยะลา
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑๐ หรือถนนสายปัตตานี – นราธิวาส ระหว่าง อำเภอเมืองปัตตานีถึงเขตอำเภอสายบุรีและจรดถึงเมืองนราธิวาส

๕.๑.๒ สะพานหลัก จำนวน ๑ สะพาน ได้แก่

- สะพานข้ามแม่น้ำปัตตานี เชื่อมระหว่างเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปะกาฮะรัง เป็นสะพานหลักระหว่างการเดินทางจากปัตตานี (สายเพชรเกษม -หาดใหญ่และกรุงเทพ)

๕.๑.๓ ถนน

ถนนในความดูแลรับผิดชอบของแขวงทางหลวง ชนิตแอสฟัลติกคอนกรีตเป็น ถนนเชื่อมต่อสู่จังหวัดอื่น จำนวน ๒ สาย ระยะทางโดยรวมประมาณ ๔.๓๔ กม.

ถนนในความรับผิดชอบของทางหลวงท้องถิ่น จำนวน ๓ สาย ได้แก่

ชนิดถนนคอนกรีต จำนวน - สาย ระยะทาง - กิโลเมตร

ชนิดแอสฟัลติกคอนกรีต(ลาดยาง) จำนวน ๓ สาย

ระยะทางทุกสายโดยรวมประมาณ ๑.๒๗ กิโลเมตร

ถนนในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน ๓ สาย ได้แก่

ชนิดถนนหินคลุกลูกรัง จำนวน ๑ สาย

ระยะทาง ๗๒๑ กิโลเมตร

ชนิดแอสฟัลติกคอนกรีต(ลาดยาง) จำนวน ๔ สาย

ระยะทางทุกสายโดยรวมประมาณ ๑.๑๔ กิโลเมตร

๕.๒ การไฟฟ้า

ในเขตตำบลตะลุโบะมีไฟฟ้าเข้าถึงทุกหมู่บ้าน และมีไฟฟ้าใช้เกือบทุกครัวเรือน โดยมีสถานีจ่ายไฟฟ้า จำนวน ๒ หน่วยงาน ได้แก่ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตและการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคปัตตานี (สาขาย่อย) ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑ บ้านแบริอ การขยายเขตไฟฟ้า ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ปัญหาคือไฟฟ้าส่องสว่าง ทางหรือที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด เนื่องจากพื้นที่ที่มีความต้องการให้ติดตั้งไฟฟ้า ส่องสว่างยังไม่ทั่วถึง บางพื้นที่ยังไม่เป็นที่สาธารณะเพื่อจะดำเนินการติดตั้งและขยายเขต ประกอบกับแหล่ง งบประมาณ รายได้ ไม่เพียงพอ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลต้องให้บริการประชาชนด้านอื่นๆ อีกมาก ที่ต้องปฏิบัติใน อำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย จึงไม่สามารถดำเนินการได้เช่นเดียวกับถนน การแก้ปัญหาอีกทางก็คือ ประสานความร่วมมือกันหลายๆ ฝ่ายหลายหน่วย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลได้ ตั้งงบประมาณในส่วนนี้ไว้แล้ว และได้แจ้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลในการช่วยกันแก้ไขปัญหามา ให้กับชุมชนต่อไป ปัจจุบันในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีไฟฟ้าใช้ ดังนี้

(๑) จำนวนครัวเรือนที่ใช้ไฟฟ้า ๒,๕๒๓ ครัวเรือน

(๒) ไฟฟ้าสาธารณะ จำนวน ๖๘ จุด ครอบคลุมถนนเกือบทุกสายในเขตองค์การบริหารส่วน ตำบลตะลุโบะ อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

๕.๓ การประปา

การประปา องค์การบริหารส่วนตำบล ไม่มีกิจการประปาเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลเอง ซึ่ง จะอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของคณะกรรมการหมู่บ้านแต่หมู่บ้านโดยมีผู้ใหญ่บ้านเป็นประธานฯ ยังมีได้รับการถ่าย โอนประปาหมู่บ้านให้เข้าดำเนินการรับผิดชอบในส่วนนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลจะเข้าไปสนับสนุนงบประมาณ ก่อสร้าง ขยายท่อ และปรับปรุงตามเหมาะสมในส่วนที่ทำได้ และมอบหมายหน้าที่ให้กับหมู่บ้านดูแลบริหารจัดการเอง การให้บริการประปาหมู่บ้านสามารถให้บริการค่อนข้างคลุมทุกหลังคาเรือน คิดเป็น ๘๘.๘๙ เปอร์เซ็นต์ และมีน้ำใช้ ตลอดทั้งปี ปัญหาคือ มีข้อร้องเรียนเรื่องน้ำประปาขุ่น น้ำแดง น้ำไหลช้า เป็นปัญหาเล็กๆ บ่อยครั้ง สาเหตุเนื่องจาก เป็นท่อประปาเก่าเกิดการตกตะกอนของน้ำ ปัญหาการเพิ่มของจำนวนผู้ใช้น้ำมากขึ้น การสนับสนุนงบประมาณ

ก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้านยังทั่วถึง ปัญหาสถานที่การดูแลรักษายังไม่ถูกเท่าที่ควร ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่ประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำสามารถที่จะจัดหาน้ำดิบสำหรับผลิตประปาให้ชุมชนได้ การแก้ปัญหาคือการลงพื้นที่ดำเนินการแก้ไขตามจุดที่เกิดปัญหาในพื้นที่ การพิจารณาโครงการต่างๆ ที่ไม่สามารถดำเนินการได้นั้น เช่น โครงการก่อสร้างโรงสูบน้ำจ่ายสารเคมีและเก็บสารเคมีการประปา ฯลฯ อบต.ก็ได้นำบรรจุในแผนพัฒนาสามปี เพื่อที่จะพิจารณาดำเนินการในปีต่อไป เมื่อมีงบประมาณและความจำเป็นก็สามารถดำเนินการได้ต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนต่อไป ปัจจุบันประชาชนมีประปาใช้ ดังนี้

- (๑) จำนวนครัวเรือนที่ใช้น้ำประปา ๑,๐๗๕ หลังคาเรือน
- (๒) หน่วยงานเจ้าของกิจการประปา ขององค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ ๑ แห่ง
- (๓) ปริมาณการใช้น้ำประปาเฉลี่ย ๑๕๒ - ๒๓๖ ลบ.ม. ต่อวัน
- (๔) แหล่งน้ำดิบที่ใช้ผลิตน้ำประปาได้จาก
  - แม่น้ำปัตตานี (/)
  - สระน้ำหนองใหญ่ (-) (แหล่งน้ำผิวดิน)
  - แหล่งน้ำใต้ดิน (-)

๕.๔ โทรศัพท์

(๑) เดิมจำนวนโทรศัพท์สาธารณะในเขตพื้นที่ที่มีจำนวน ๕ เครื่อง/หมายเลข แต่สืบเนื่องจากได้รับผลกระทบสถานการณ์ก่อเหตุการไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ การก่อเหตุลอบเผาตู้โทรศัพท์เป็นจำนวนมากหลายแห่งหลายพื้นที่จังหวัดทางองค์การโทรศัพท์ได้มีนโยบายยุบเลิกตู้โทรศัพท์สาธารณะประกอบกับวิวัฒนาการเทคโนโลยีก้าวไกล ยุคแห่งสารสนเทศที่ทันสมัย ประชาชนหันมาสนใจและเป็นที่ยอมรับใช้กันแพร่หลายในทุกคน ทุกครัวเรือน ทุกชุมชน ไปจนถึงระดับประเทศ

- (๒) จำนวนชุมสายโทรศัพท์จำนวน จำนวน ๑ ชุมสาย
ตั้งอยู่หมู่ที่ ๙ ตำบลตะลุโบะ เป็นหน่วยงานของเอกชน
- (๔) ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข จำนวน - แห่ง
- (๕) หอกระจายข่าวในหมู่บ้านกระจายแต่หมู่บ้าน จำนวน ๙ หมู่บ้าน ที่ให้บริการด้านข้อมูลข่าวสาร ประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่าง ๆ ครอบคลุมร้อยละ ๑๐๐ ของพื้นที่ตำบล

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

- (๑) สถานีการไปรษณีย์ จำนวน - แห่ง เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ เป็นรอยต่อติดกับแนวเขต อบต.เมืองปัตตานีและระยะทางตัวเมืองไม่ห่างไกลนัก ประมาณ ๑ กิโลเมตร
- (๒) มีท่ารถขนส่งจังหวัดปัตตานี จำนวน ๑ แห่ง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๘ บ้านดีราเฮ เป็นความดูแลรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดปัตตานี ที่คอยให้บริการทุก ๆ ชั่วโมง และทุกวัน

๖. สภาพทางเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

สภาพพื้นที่ตำบลตะลุโบะ มีประชากรในตำบลตะลุโบะประกอบอาชีพหลากหลาย ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรม ปศุสัตว์ เลี้ยงสัตว์ เลี้ยงเป็ด, ห่าน แพะ, แกะ ไร่พื้นเมือง ด้านปศุสัตว์ ประมงปลาน้ำจืด การทำสวนผสมผสาน สวนยางพารา สวนผลไม้ และทำนา ไร่ เพื่อการบริโภคและจำหน่าย โดยมีพื้นที่ทางการเกษตรทั้งสิ้นประมาณ ๒,๗๗๐ ไร่ โดยประชากรในเขต อบต. ร้อยละ ๗๐ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ แยกเป็นดังนี้

- พื้นที่ปลูกยางพารา	เนื้อที่	๒๗๘	ไร่
- พื้นที่เกษตรทำนา	เนื้อที่	๕๙๗	ไร่
- พื้นที่ป่า	เนื้อที่	๘๒๓	ไร่
- พื้นที่หมู่บ้าน และสวนผสม	เนื้อที่	๔,๙๖๔	ไร่
- พื้นที่อื่น ๆ	เนื้อที่	๕๓	ไร่

ทั้งนี้ ประชาชนในพื้นที่ประกอบอาชีพยังต้องพึ่งพาทรัพยากร แหล่งวัตถุดิบ จากธรรมชาติเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากอาชีพโดยส่วนใหญ่ดังกล่าวของตำบลตะลุโบะ เป็นอาชีพที่ยึดเอาทรัพยากรธรรมชาติเป็นวัตถุดิบเป็นสำคัญ สำหรับอาชีพนอกภาคเกษตรกรรม ได้แก่ การรับจ้างและการค้าขาย ซึ่งการรับจ้างเป็นการรับจ้างแรงงานภายในตำบลและตำบลใกล้เคียง สำหรับการค้าขายเป็นไปตามลักษณะการขายของเบ็ดเตล็ดภายในหมู่บ้าน หรือรับซื้อผลผลิตทางการเกษตรภายในตำบลและตำบลใกล้เคียงมาจำหน่าย แยกออกมาดังนี้

- อาชีพเกษตรกรรม	ร้อยละ	๗๐	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพเลี้ยงสัตว์	ร้อยละ	๑๓	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพรับจ้าง	ร้อยละ	๘	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพค้าขาย	ร้อยละ	๙	ของจำนวนประชากรทั้งหมด

๖.๒ การประมง

องค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ มีการเลี้ยงปลาในกระชังที่มีความสำคัญและความต้องการทางเศรษฐกิจของตลาดทั่วไป โดยเฉพาะประชาชนที่อยู่เขตกับแม่น้ำปัตตานี ในพื้นที่หมู่ที่ ๗ ได้ใช้ทรัพยากรธรรมชาติทางแหล่งน้ำที่มีอยู่ใกล้ชุมชน คริวเรือนของตนเองให้เกิดประโยชน์สร้างรายได้และสามารถประกอบอาชีพหลักเลี้ยงครอบครัว

๖.๓ การปศุสัตว์

พื้นที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ เป็นการประกอบอาชีพเลี้ยงสัตว์ในลักษณะเลี้ยงเพื่อใช้การบริโภคภายในครัวเรือนเป็นหลักและจำหน่ายในท้องตลาดท้องถิ่น เป็นอาชีพเสริมรายได้นอกเหนือภารกิจงานประจำ เช่น การเลี้ยงไก่ เป็ด โค สุกร กระบือ เป็นต้น

๖.๔ การบริการ

พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเขตพื้นที่ เป็นพื้นที่ประชาชนส่วนใหญ่ หรือนายทุนมีความต้องการที่จะกำลังรองรับการขยายความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจออกนอกเขตเมืองที่มีความแออัด หนาแน่นของการขนส่ง ที่อยู่อาศัยของประชาชน เนื่องพื้นที่ตำบลมีความสะดวก รวดเร็วและคล่องตัว การให้บริการในเขตตำบลกระจายอยู่ทุกหมู่บ้าน ได้แก่

โรงแรม/บ้านเช่า	๘๖	แห่ง
ร้านอาหาร	๘	แห่ง
โรงภาพยนตร์	-	แห่ง
สถานีขนส่ง	๑	แห่ง (ท่ารถ ๑ แห่ง)
ร้านเกมส์	๓	แห่ง
ร้านค้าทั่วไป	๒๗	แห่ง
ปั้มน้ำมันเชื้อเพลิง	๒	แห่ง
ปั้มน้ำ	๑	แห่ง
ศูนย์บริการซ่อมจำหน่ายรถ	๓	แห่ง
และอื่น ๆ		

๖.๕ การท่องเที่ยว

ในองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ เป็นลักษณะท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิตของประชาชนที่เป็นเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่นตนเอง อัตลักษณ์และอารยธรรม ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น กิจกรรมเมอลิด อาซูรอ การเกิด การเข้าสู่ันต์ การละเล่น ลิเกฮูลู/บารัต ศิลปะป้องกันตัว(ซีละ)และอื่น ๆ ปฏิบัติที่โดดเด่นสวยงาม และมีในเชิงทางประวัติศาสตร์ของศาสนาที่เป็นแบบอย่างที่ดีของผู้ที่ศรัทธาของศาสนาอิสลาม ได้แก่ กูโบร์โต๊ะปาไซร์ ซึ่งเป็นที่ฝังศพของผู้นำทางจิตวิญญาณ ผู้นำทางและเผยแพร่ศาสนาอิสลาม ประดิษฐานศพในเขตพื้นที่หมู่ที่ ๖ บ้านจะรังบองอ ตำบลตะลุโบะ โดยมีท่องเที่ยวจากแหล่งภูมิภาคต่าง ๆ ได้มาเยี่ยมชมเยือนบรรพบุรุษ

๖.๖ อุตสาหกรรม

องค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ มีจำนวนกิจการอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ได้แก่

- โรงสีข้าวขนาดเล็ก	จำนวน	๒	แห่ง
- โรงงานยานยนต์	จำนวน	๓	แห่ง
- โรงงานเครื่องจักรกลขนาดเล็ก	จำนวน	๒	แห่ง

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

การพาณิชย์

ธนาคาร/สหกรณ์ออมทรัพย์	๑	แห่ง
สถานีบริการน้ำมันขนาดกลาง	๓	แห่ง
บริษัท/ห้างร้าน/หุ้นส่วน	๒	แห่ง
ศูนย์การค้า/ห้างสรรพสินค้า	-	แห่ง
ตลาดสด/ตลาดนัดท้องถิ่น	๒	แห่ง
ร้านค้าต่างๆ	๓๒	แห่ง
โรงฆ่าสัตว์	-	แห่ง
ซูเปอร์มาเก็ต	๑	แห่ง

กลุ่มอาชีพ

ในตำบลตะลุโบะมีกลุ่มอาชีพและกลุ่มเกษตร ได้แก่

๑. กลุ่มผ้าบาติก	จำนวน	๑	กลุ่ม
๒. กลุ่มวิสาหกิจชุมชน	จำนวน	๒	แห่ง
๓. กลุ่มทำขนม	จำนวน	๑	กลุ่ม
๔. กลุ่มเกษตรทำนา	จำนวน	๑	กลุ่ม
๕. กลุ่มเกษตรทำประมง	จำนวน	๑	กลุ่ม

๖.๘ แรงงาน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรโดยส่วนใหญ่ ที่มีอายุ ๑๕ - ๓๕ ปี อยู่ในกำลังต่อองการของตลาดแรงงาน ร้อยละ ๘๕ เมื่อเทียบกับอัตราส่วนกับจังหวัด ร้อยละ ๗๓.๘๘ ซึ่งสูงกว่ามาก แต่ค่าแรงในพื้นที่ต่ำกว่าระดับจังหวัด โดยเฉพาะแรงงานด้านการเกษตร/ด้านทั่วไป ประชากรอายุระหว่าง ๒๕ - ๔๕ ปี บางส่วนไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ รวมทั้งแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ ปัญหาที่พบคือ ประชากรต้องไปทำงานนอกพื้นที่ในเมืองที่มีโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้านใหญ่ๆ เพราะในพื้นที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ความต้องการของตลาดในพื้นที่มีจำนวนน้อย การจ้างแรงงานในอัตราขั้นต่ำและค่อนข้างถูก การเจริญเติบโตของโรงงานมีไม่มากนัก ด้วยเหตุการณ์หรือสถานการณ์ไม่สงบในพื้นที่ได้ส่งผลกระทบเป็นอย่างมาก

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

พื้นที่ตำบลตะลุโบะ ในเขตจังหวัดปัตตานีติดกับกับประเทศเพื่อนบ้านมีอารยธรรม ประเพณี วัฒนธรรม มาจากประเทศมาเลเซีย อินโดฯ บรูไน สิงคโปร์ แลบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เหมือนกัน โดยใช้ภาษายาวี ภาษาท้องถิ่น หรือเรียกอีกอย่างหนึ่ง ภาษามลายูเป็นหลักในการสื่อสารในท้องถิ่น ได้รับการเผยแพร่ศาสนาอิสลามพ่อค้า ชาวอาหรับโดยเดินทางมาทางทะเลนับถือศาสนาอิสลาม จนถึงปัจจุบันประชากรเกือบร้อยละ ๙๙.๙๔ หลังคาเรือน นับถือศาสนาอิสลาม

สถาบันและองค์กรทางศาสนาอันเป็นสาธารณประโยชน์

- มุลินิธิเต็กกำพำ	จำนวน	๑	แห่ง
- มัสยิด	จำนวน	๘	แห่ง
- สุเหร่า	จำนวน	๙	แห่ง
- ศูนย์ตาดิกาจังหวัดปัตตานี	จำนวน	๑	แห่ง

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ตำบลตะลุโบะ มีประเพณีที่สำคัญของท้องถิ่นแยกได้ ทางศาสนา และประเพณี วัฒนธรรมที่บรรพบุรุษ ปฏิบัติสืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบัน

- ประเพณีสำคัญของชุมชนท้องถิ่น ตำบลตะลุโบะ

ประเพณีของท้องถิ่น ถือเป็นแบบฉบับที่สืบทอดกันมาจากอดีตสู่ปัจจุบัน คือสิ่งที่ต้องทราบ ความเป็นรากเง้าเพื่อสืบสานแบบอย่างอันดีงามนี้แก่ชนรุ่นหลัง ซึ่งประชากรของตำบลตะลุโบะโดยส่วนใหญ่แล้วนับถือ ศาสนาอิสลามที่เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติและการใช้ชีวิตประจำวัน ของชุมชนตำบลตะลุโบะ อันได้แก่

ขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น

- ประเพณีแต่งงาน ชาวไทยมุสลิมท้องถิ่นภาคใต้ มีประเพณีการแต่งงานต่างจากชาวไทยพุทธ เพราะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามศาสนบัญญัติจะละเมิดไม่ได้ การเลือกคู่ครองของไทยมุสลิมต้องเป็นไปตามศาสน บัญญัติที่ว่า ต้องแต่งงานกับคนที่เป็นมุสลิมด้วยกันเท่านั้น ในกรณีที่เป็นคนนอกศาสนา จะต้องให้เข้านับถือศาสนา อิสลามเสียก่อน การกระทำพิธีของไทยมุสลิมก็ยึดถือปฏิบัติ กฎ และหลักเกณฑ์ตามลัทธิอิสลาม ซึ่งมีข้อแตกต่าง จากชาวไทยพุทธ คือ ผู้ชายที่สามารถแต่งงานกับผู้หญิงได้ในขณะเดียวกัน ๔ คน แต่มีข้อแม้คือจะต้องดูแลได้

- ประเพณีการเกิด ของชาวไทยมุสลิมส่วนใหญ่จะคล้ายกับชาวไทยพุทธแต่เดิมมีหญิงครรภ์จะฝากครรภ์ และทำคลอดกับหมอต้าแย ซึ่งเรียกว่า “มะบีแดหรือโต๊ะบีแด” เมื่อมารดาคลอดบุตรแล้ว สามหรือสี่ที่มีความรู้ทาง ศาสนาจะ “อาซัน” หรือ “บัง” (พูดกรอกหู) ให้กับทารก โดยจะกล่าวข้อความเกี่ยวกับการรำลึกถึงองค์อัลลอฮ. และนบีมุฮัมมัด ผู้เป็นศาสดาของศาสนาอิสลาม หลังจากคลอดแล้วประมาณ ๗ วัน ก็จะมีพิธีโกนผมไฟ ตั้งชื่อและ อาภักดิ์ ซึ่งจะกระทำไปพร้อมกันในคราวเดียวกันก็ได้ แต่ปัจจุบันประชาชนได้รับการศึกษามากขึ้นและวิทยาการต่าง ๆ เจริญก้าวหน้าขึ้นโดยใช้บริการทางแพทย์แผนปัจจุบันมากขึ้น

- ประเพณีเข้าสู่นิด (มาโชะยาวี) เป็นพิธีกรรมอย่างหนึ่งของอิสลาม ที่มุสลิมทุกคนถือปฏิบัติกันอย่าง เคร่งครัด คำว่า “มาโชะยาวี” เป็นภาษามลายูถิ่น หมายถึง การตัดหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศ พิธีนี้มีได้ทำเฉพาะคนไทย ที่นับถือศาสนาอิสลามในจังหวัดชายใต้เท่านั้น มาโชะยาวี จะทำกันในวันเด็ก มุสลิมบางประเทศ เช่นอาหรับ นิยมทำ หลังคลอดไม่กี่วัน และจะนิยมทำกันในท้องถิ่นบ้านเราเมื่อเด็กอายุประมาณ ๑๓-๑๕ ปี โดยถือปฏิบัติแนวทางหรือ แบบที่ปฏิบัติตามท่านนบี

- ประเพณีการกวอนอาซูรอ เป็นประเพณีพื้นบ้านของชาวไทยที่นับถือศาสนาอิสลาม

คำว่า “ อาซูรอ ” เป็นภาษาอาหรับ หมายถึงวันที่ ๑๐ ของเดือนมุฮารอม อันเป็นเดือนแรกของปฏิทินอาหรับ ชาวบ้านนิยมกวนอาซูรอกันในเดือนนี้ จึงเรียกกันว่า ขนมบูโบ ก็คือขนมที่กวน ๆ และๆ เข้ากัน บูโบซูรอ จึงหมายถึง ขนมอย่างหนึ่ง ที่ทำขึ้นเพื่อรำลึกถึงวันอาซูรอ ซึ่งเกิดขึ้นตั้งแต่สมัยนบูนูฮ (โนอา) ครั้งที่เกิดน้ำท่วมโลก ที่ไม่มีอะไรจะกินทำนกอัดได้นำทรัพย์สินที่กินได้มารวมๆ แล้วทำเป็นอาหารประทังชีวิต การทำบูโบซูรอจึงถือเป็นประเพณีอย่างหนึ่งของชนชาวไทยมุสลิมจวบจนปัจจุบัน

นอกจากนี้ ยังมีวันสำคัญในศาสนาอิสลามตามคตินิยมของไทยมุสลิมภาคใต้

ประเพณีทางศาสนา เดือนถือศีลอด ในเดือนที่ ๙ ของปฏิทินอาหรับ เพื่อให้เห็นถึงความทิวจะให้มีจิตใจ เห็นอกเห็นใจผู้อื่นด้วยและมีชื่อเรียกว่าเดือน “ รอมฎอน ” การถือศีลอดของชาวมุสลิมจึงเป็นการปฏิบัติศาสนพิธีที่มี เนื้อหาสาระเพื่อขัดเกลาจิตใจของผู้ปฏิบัติให้ผ่องแผ้ว ด้วยการพากเพียรต่ออุปสรรคและความยากลำบาก เหน็จ เหนื่อย เพื่อให้มีจิตใจมุ่งมั่น หนักแน่น และเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แก่กัน และมุ่งเน้นให้สามารถปฏิบัติได้ตลอดทั้งปี ไม่ใช่ เพียงแต่เดือนรอมฎอนเพียงเท่านั้น

- **วันตรุษอีดีหรือวันอีดีหรือวันฮารีรายอปอซอ** เป็นวันเฉลิมฉลองในศาสนาอิสลาม โดยในวันนี้จะมี กิจกรรมต่าง ๆ เช่น แต่งกายให้สะอาดเรียบร้อย ร่วมกันทำพิธีละหมาดวันอีดีที่สนามหรือในมัสยิด เยี่ยมเยียนญาติพี่น้อง รับประทานอาหารร่วมกัน เป็นต้น มุสลิมที่พูดภาษามลายูจะเรียกวันนี้ว่า ฮารีรายอ (ภาษามลายูปัตตานี) หรือ Hari Raya ในภาษามลายูกลาง แปลว่า วันใหญ่ หรือ วันอีดี (ทับศัพท์จากภาษาอาหรับใน อินโดนีเซีย จะเรียกว่า ฮารีเลอบาราน ศาสนพิธีตรุษอีดีลฟีตรี วันอีดีมี ๒ วันในแต่ละปีคือ ๑. อีดุลฟีตรี (สะกดไม่มาตรฐาน อีดีลฟีตรี) ในวันที่ ๑ เชาวาล จะมีเลี้ยงอาหารให้แก่ญาติมิตร หลังจากนั้นมาซออีดี ๒. อีดุลอัฎฮา หรือสะกด อีดุลอัฎฮา ในวันที่ ๑๐ ชุลหิจญะฮฺ จะมีการเชือดสัตว์พลี (กurban) และเลี้ยงอาหารให้แก่ญาติมิตร

- **วันอีดีลอัฎฮา** ตรงกับวันที่ ๑๐ เดือนชุลหิจญะฮฺ ซึ่งในปีตรงกับวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ (ช.ศ.๑๔๓๑) วันตรุษอีดีลอัฎฮาเป็นคำภาษาอาหรับ มาจากคำว่า อีดี แปลว่า รื่นริง เฉลิมฉลอง และอัฎฮา แปลว่า เชือดสัตว์พลีทาน ดังนั้น วันตรุษอีดีลอัฎฮา จึงหมายถึง วันเฉลิมฉลองการ เชือดสัตว์เพื่อพลีทานจากท่านอิบน์ อับบาสแล้วว่า ท่านรอซูลุลลุลละฮ์หรือศาสดาทรงกล่าวว่า ในวันอีดีลอัฎฮาไม่มีการภักดีใด ๆ ของมนุษย์ จะเป็นที โปรดปรานรักใคร่ของอัลลอฮ์ ตียิ่งไปกว่าการทำ กurban ตามประวัติศาสตร์อิสลามที่ปรากฏอยู่ในคัมภีร์กุรอาน

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาลิ้น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ ได้อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ วิธีการทำเครื่องจักรสารใช้สำหรับในครัวเรือน หมอชาวบ้าน หมอเดิน วิธีการทำขนมโบราณ และวิธีการจับปลา ธรรมชาติตามภูมิปัญญาท้องถิ่น

ประชาชนในตำบลใช้ภาษาท้องถิ่น เป็นส่วนใหญ่ในการติดต่อสื่อสาร ร้อยละ ๙๕ % ลำดับรองลงมาใช้ ภาษาทางการในชีวิตประจำวัน

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ ได้ผลิตสินค้า ของใช้พื้นเมืองขึ้นใช้ในครัวเรือนและเหลือ เอาไว้จำหน่ายบ้าง ได้แก่ เครื่องจักรสานที่ทำจากไม้ไผ่ ข้าวเกรียบ น้ำแข็งเกร็ดหิมะ

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ **น้ำ** ที่ใช้ในการอุปโภค-บริโภค เป็นน้ำที่ได้จากน้ำฝน น้ำผิวดิน น้ำใต้ดิน และน้ำดิบจากแม่น้ำปัตตานี ซึ่งจะต้องนำมาผ่านกระบวนการของระบบประปา สำหรับน้ำใต้ดินมีปริมาณปานกลาง สามารถนำขึ้นมาใช้ให้ พอเพียงได้ และบางแห่งมีตะกอนสนิมไม่สามารถใช้ดื่มและอุปโภคได้

๘.๒ **ป่าไม้** ในองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ เป็นป่าไม้พื้นบ้าน ป่าดิบชื้น

๘.๓ **ภูเขา** เขตองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ เป็นชุมชนที่อยู่เขตติดต่ออำเภอเมือง ไม่มีมีภูเขาล้อมรอบ

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนากองครุภัณฑ์ส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐)

๑.๑.๑ วิสัยทัศน์

ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หรือคติพจน์ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

ความมั่นคง

- การมีความมั่นคงปลอดภัยจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ ในทุกระดับทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล
- ความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็ง เป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน
- ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น
- ความมั่นคงของอาหาร พลังงานและน้ำ ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิตมีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง

- ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น
- เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตและเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุนและการทำธุรกิจมีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง
- ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคมและทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

- การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดีไม่สร้างมลภาวะสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์
- การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลก ซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทรเสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม
- มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาในระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพและยั่งยืน

เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้วคนไทย มีความสุขอยู่ดีกินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปี ต่อจากนี้ไปจะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอกรวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทยกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมืองขจัดคอร์รัปชันสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายในตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบกลไกมาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับและรักษาดุลยภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนาบบมากขึ้น

๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรมเกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการรวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาคและเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการบนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมโดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มแข็งเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการโดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขาและในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพสะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็งและการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูงและพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการโดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่น ๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกระดับผลผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่อุตสาหกรรมและพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในด้านการขนส่ง ด้านพลังงานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานาประเทศ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่าง ๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศรวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกายใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

(๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง

(๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย เสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

(๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

(๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติและพัฒนาไปสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

(๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

(๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕) การรวมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาล กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม

(๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ

(๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

(๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ให้ทันสมัยเป็นธรรมและเป็นสากล

(๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

(๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมวดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

เป้าหมายที่ ๑ มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคงทางอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร

เป้าหมายที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่ อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

หมวดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑ การเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรม และบริการที่มีศักยภาพอื่น

เป้าหมายที่ ๒ การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจายโอกาส ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

เป้าหมายที่ ๓ การท่องเที่ยวไทยต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

เป้าหมายที่ ๑ การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้าประเภทต่าง ๆ เพื่อการใช้ในประเทศและส่งออก

เป้าหมายที่ ๒ ผู้ประกอบการเดิมสามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและมีการลงทุนเทคโนโลยี ยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญภายในประเทศ

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ

หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

เป้าหมายที่ ๑ ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ

เป้าหมายที่ ๒ องค์กรความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพ เอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการทางสุขภาพ

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ

เป้าหมายที่ ๔ ระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพมีความพร้อมรองรับภัยคุกคาม

สุขภาพ

หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

เป้าหมายที่ ๑ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค

เป้าหมายที่ ๒ ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค

เป้าหมายที่ ๓ ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

เป้าหมายที่ ๑ เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๓ อุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีความ

เข้มแข็งขึ้น

๒. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถ แข่งขันได้

เป้าหมายที่ ๑ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้

เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่ การแข่งขันใหม่

เป้าหมายที่ ๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพ จากภาครัฐ

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง

เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัว ต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

หมวดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคม ที่เพียงพอเหมาะสม

เป้าหมายที่ ๑ ครัวเรือนที่มีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีโอกาสในการเลื่อนสถานะ ทางเศรษฐกิจและสังคม จนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๒ คนทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

๓. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมายที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าหมายที่ ๒ การอนุรักษ์ ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

หมวดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายที่ ๑ ความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

เป้าหมายที่ ๒ ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

เป้าหมายที่ ๓ สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนา แห่งอนาคต

เป้าหมายที่ ๑ คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับ โลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกัน ต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉับพลันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคม ได้อย่างสงบสุข

เป้าหมายที่ ๒ กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย และสามารถ สร้างงานอนาคต

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมวดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

เป้าหมายที่ ๑ การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้

เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

(๑.๓) แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๓.๑ แผนพัฒนาภาคใต้

แนวคิดและทิศทางการพัฒนาภาคใต้

ภาคใต้มีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก และแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ สามารถสร้างรายได้ให้กับภาคทั้งพื้นที่ตอนในและชายฝั่งทะเลทั้งสองด้าน รวมทั้งมีระบบนิเวศชายฝั่งที่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำตามธรรมชาติและเหมาะกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ในขณะที่การผลิตภาคเกษตร ได้แก่ ยางพาราและปาล์มน้ำมันซึ่งเป็นแหล่งผลิตและแปรรูปที่สำคัญของประเทศยังเป็นแบบดั้งเดิม นอกจากนี้

ภาคใต้มีความได้เปรียบด้านสภาพที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่อยู่ใกล้เส้นทางการค้าโลก สามารถเชื่อมโยงการพัฒนา กับพื้นที่ภาคอื่น ๆ ของประเทศ รวมทั้งภูมิภาคเอเชียใต้และเอเชียตะวันออก

ดังนั้น การพัฒนาภาคใต้ควรพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นมาตรฐานสากลเพื่อรักษาความมี ชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก พร้อมกับพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้เป็นที่รู้จักในระดับ นานาชาติ ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและแปรรูปภาคเกษตรควบคู่กับการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งพัฒนาการเชื่อมโยงการค้า การลงทุน กับภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ “ภาคใต้เป็นเมืองท่องเที่ยวพักผ่อนตากอากาศระดับโลก เป็นศูนย์กลางผลิตภัณท์ยางพาราและปาล์มน้ำมันของประเทศ และเมืองเศรษฐกิจเชื่อมโยงการค้าการลงทุน กับภูมิภาคอื่น ของโลก”

วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก
- ๒) เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของภาคและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๓) เพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตลอดห่วงโซ่คุณค่าและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๔) เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาเขตอุตสาหกรรม และการเชื่อมโยงการค้าโลก
- ๕) เพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่ก่อให้เกิดการกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสร้างโอกาสในการสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน

เป้าหมาย

- ๑) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคใต้ขยายตัวเพิ่มขึ้น
- ๒) สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคใต้ลดลง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก

แนวทางการพัฒนา

๑) ยกกระดับมาตรฐานบริการ และส่งเสริมธุรกิจต่อเนื่องในแหล่งท่องเที่ยว ที่มีชื่อเสียงของภาค เช่น ภูเก็ต สมุย พะงัน และหลีเป๊ะ เป็นต้น เพื่อเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงความสามารถในการรองรับของพื้นที่ (Carrying Capacity) อย่างยั่งยืน ด้วยการพัฒนาระบบบริการพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก (ระบบขนส่งและระบบสื่อสาร) ที่ทันสมัย เพียงพอโดยคำนึงถึงมาตรฐานความสะอาดและปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยว ยกกระดับมาตรฐานบริการการท่องเที่ยว ระบบการป้องกัน และรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ควบคู่กับการส่งเสริมธุรกิจบริการต่อเนื่องกับการท่องเที่ยว อาทิ ศูนย์ประชุมและนิทรรศการ ธุรกิจโรงแรม ร้านอาหาร การผลิตและจำหน่ายสินค้าที่ระลึก และธุรกิจบริการด้านการแพทย์ โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้เพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพกับระบบบริการสุขภาพและระบบสาธารณสุขทางไกล เช่น ศูนย์บริการการแพทย์ฉุกเฉิน การแพทย์เฉพาะทาง เป็นต้น รวมทั้งพัฒนาบุคลากรด้านทักษะภาษา และบริการท่องเที่ยว พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเผยแพร่ข้อมูลและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและส่งเสริมการตลาดสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติระดับบน (High End)

๒) พัฒนาและสนับสนุนรูปแบบการท่องเที่ยวเรือสำราญ และการท่องเที่ยวเชิงอาหาร เพื่อการท่องเที่ยวของภาคไปสู่แหล่งท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก โดยการปรับปรุงท่าเรือ ปรับปรุงพิธี ตรวจคนเข้าเมืองของผู้โดยสารเรือสำราญ การบริหารจัดการท่าเรือให้มีมาตรฐานและมีความปลอดภัย เพื่อเตรียมความพร้อมรองรับเหตุฉุกเฉิน และการพัฒนาบุคลากรรองรับธุรกิจเรือสำราญ สนับสนุนอุตสาหกรรม บริการต่อเนื่องและธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยวเรือสำราญและการท่องเที่ยวเชิงอาหาร พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว ให้เชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นที่มีศักยภาพ อาทิ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นต้น สร้างความพร้อมของชุมชน เพื่อรองรับการท่องเที่ยวในพื้นที่ตามแนวชายฝั่งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งจัดทำฐานข้อมูลท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์ และการตลาดการท่องเที่ยววัฒนธรรมและอาหาร อาทิ Food Route และการประชุมสัมมนา ด้านอาหาร เป็นต้น

๓) พัฒนาเมืองท่องเที่ยวหลัก (ภูเก็ต) ให้เป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) และมีระบบขนส่งมวลชน (Monorail) เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการนักท่องเที่ยว โดยเร่งรัดพัฒนาระบบขนส่งมวลชน (Monorail) ในจังหวัดภูเก็ต พัฒนาระบบเทคโนโลยีต่าง ๆ ให้ทันสมัย การรักษาสภาพแวดล้อมและการใช้พลังงานทดแทน การพัฒนาระบบข้อมูลการแจ้งเตือนแบบ real time อาทิ การจราจร ปริมาณน้ำ การเตือนภัย ภัยพิบัติ การใช้ระบบการจราจรอัจฉริยะ การพัฒนาโครงข่ายการคมนาคมให้เชื่อมโยงทุกรูปแบบ และการบูรณาการเชื่อมโยง CCTV การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพระบบการกำจัดขยะและน้ำเสีย รวมทั้งการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการมีส่วนร่วมและทำประโยชน์เพื่อส่วนรวมในด้านสิ่งแวดล้อม

๔) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบนบกบริเวณตอนในของภาคเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียง อาทิ เชื้อนรัชชประภา จังหวัดสุราษฎร์ธานี และอุทยานแห่งชาติเขาหลวง จังหวัดนครศรีธรรมราช และแหล่งท่องเที่ยวชายหาดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่และมีการเชื่อมโยงโครงข่ายท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเลอ่าวไทยกับชายฝั่งทะเลอันดามัน รวมทั้งเชื่อมโยงสู่เขตการพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) โดยการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคให้มีมาตรฐานและเพียงพอ พัฒนาและปรับปรุงเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐาน เพื่ออำนวยความสะดวกและความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว รวมทั้งจุดแวะพักที่สามรถเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแล และป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว สร้าง route เชื่อมโยงการท่องเที่ยว จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์ แหล่งท่องเที่ยวของภาค

๕) พัฒนากิจกรรมและบริการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ให้มีความหลากหลายเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยวที่สำคัญของภาค อาทิ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและสปา พร้อมทั้งส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์และบริการท่องเที่ยว อาทิ ผลิตภัณฑ์สมุนไพร (อาทิ ขมิ้นชัน เถาวัลย์เปรียง หัวร้อยรู) และสุขภาพ (ระนอง กระบี่ สตูล สุราษฎร์ธานี และพัทลุง) ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม (วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช) เมืองเก่า (จังหวัด สงขลา พังงา สตูล นครศรีธรรมราช และระนอง) และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (อนุรักษ์ รักษา และพัฒนา Satun Geo Park ให้เป็นอุทยานธรณีโลก Global Geo Park ต่อไป) การท่องเที่ยวผจญภัย (พัทลุง นครศรีธรรมราช และ สุราษฎร์ธานี) การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจและบริการ และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยการพัฒนาปรับปรุง บูรณะ แหล่งท่องเที่ยว ให้มีเรื่องราวที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ และระบบสาธารณูปโภคที่มีมาตรฐานเหมาะสมตามชนิดของแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับการท่องเที่ยวรูปแบบต่าง ๆ และระบบขนส่งสาธารณะที่มีความปลอดภัยเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว พัฒนาผู้ประกอบการในท้องถิ่นและสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการเป็นเครือข่ายอาสาสมัครท่องเที่ยว และสนับสนุนองค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาระบบป้องกันและแก้ไข ปัญหาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์และการเข้าถึงข้อมูลด้านการท่องเที่ยวผ่านระบบ การสื่อสารสาธารณะทั้งในและนอกประเทศ รวมทั้งจัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาดด้านการท่องเที่ยว

๖) ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนให้มีความเข้มแข็งและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่มีศักยภาพให้มีมาตรฐาน สนับสนุนด้านวิชาการ สร้างนวัตกรรมและสนับสนุนการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อให้องค์กรเครือข่ายชุมชนมีความเข้มแข็งและสามารถพึ่งพาตนเอง รวมทั้งเป็นผู้ประกอบการที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของชุมชน ใช้อัตลักษณ์ความโดดเด่น บนฐานของทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของชุมชนเป็นจุดขาย ยกกระตือรือร้นให้บริการด้านการท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานของชุมชน สร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวชุมชนให้เชื่อมโยงกับผู้ประกอบการท่องเที่ยวรายใหญ่ ตลอดจน สนับสนุนการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพสินค้า OTOP และสินค้าที่ระลึกเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวชุมชน และเพื่อเป็นแหล่งสร้างงานและกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นและชุมชน มีการทดสอบ ออกแบบผลิตภัณฑ์และ บรรจุภัณฑ์ รวมทั้งการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวชุมชนผ่านช่องทางที่หลากหลาย โดยเฉพาะสื่อออนไลน์ (เว็บไซต์และแอปพลิเคชันต่าง ๆ)

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ ของประเทศ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราขนาดใหญ่ - สะเดา ที่ครบวงจรและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเชื่อมโยงกับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและนิคมอุตสาหกรรมยาง (Rubber City) โดยการส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมยางพารา การขยายผลงานวิจัยด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่การผลิตภัณฑ์ยางพาราปลายน้ำที่มีมูลค่าสูง เช่น การใช้ยางพาราเป็นวัตถุดิบสำหรับผลิตภัณฑ์ ที่ใช้ในงานวิศวกรรมหรือใช้ในอุตสาหกรรม (แผ่นยางปูพื้น แผ่นปุคอกสัตว์ ยางรองหมอนรองรถไฟ ยางรองคอกสะพาน และผสมยางมะตอยสำหรับลาดถนนใหม่) และวัสดุเครื่องมือทางการแพทย์ (วัสดุจัดฟัน อุปกรณ์เพื่อการเรียนการสอนทางการแพทย์ และสายน้ำเกลือ) ตลอดจนส่งเสริมการผลิตเฟอร์นิเจอร์จากไม้ยางที่มีการออกแบบที่ทันสมัย เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับอุตสาหกรรมของภาคและเป็นฐานเศรษฐกิจที่สร้างรายได้ได้อย่างยั่งยืน พัฒนาระบบตลาดยางพารา (ตลาดท้องถิ่น ตลาดกลางยางพารา และตลาดซื้อขายล่วงหน้า) ให้มีความเข้มแข็งและมีระบบการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสามารถใช้เป็นตลาดอ้างอิงที่น่าเชื่อถือของผู้ซื้อ-ขายยางของประเทศและตลาดโลก

๒) พัฒนาเขตอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลแบบครบวงจรในจังหวัดกระบี่ สุราษฎร์ธานี และชุมพร เพื่อให้เป็นอุตสาหกรรมใหม่ของภาค และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับน้ำมันปาล์ม รวมทั้งส่งเสริมการผลิตและจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลในตลาดต่างประเทศ และพัฒนาความร่วมมือในการกำหนดมาตรฐานกลาง คุณภาพผลผลิตปาล์มน้ำมันของอาเซียน และกลไกความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน (มาเลเซีย อินโดนีเซีย ไทย) ในฐานะผู้ผลิตน้ำมันปาล์มรายใหญ่ของโลกในการกำหนด มาตรฐานราคาน้ำมันปาล์มเพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองในตลาดโลกและสร้างเสถียรภาพด้านราคา รวมทั้งสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพด้านปาล์มน้ำมันและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง และการพัฒนาสู่โรงงานต้นแบบ

๓) พัฒนาและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีชีวภาพและนวัตกรรมในการผลิต ภาคเกษตร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และพัฒนาคุณภาพผลผลิตให้กับยางพาราและปาล์มน้ำมัน รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรในอนาคต รวมทั้งส่งเสริมการเชื่อมโยงการพัฒนาเครือข่าย นวัตกรรมและ

เทคโนโลยีร่วมกับสถาบันการศึกษาเพื่อวิจัยพัฒนาการออกแบบ พัฒนาและแปรรูปผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ อาทิ เครื่องสำอาง และผลิตภัณฑ์อาหาร เป็นต้นการประชาสัมพันธ์และทำการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่ เพื่อเพิ่มช่องทางในการจำหน่ายอย่างพาราได้มากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรหลักของภาคและสร้างความเข้มแข็ง แนวทางการพัฒนา

๑) ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ที่เหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ของภาค เช่น ข้าว (ข้าวสังหยด ข้าวหอมกระดังงา ข้าวเล็บนก) ไม้ผล (กล้วยหอมทอง มะพร้าว ทุเรียน มังคุด ส้มโอ) กาแฟ (กาแฟโรบัสตา) พืชสมุนไพร และปศุสัตว์ (โคขุนศรีวิชัย) เพื่อให้เป็นสินค้ามูลค่าสูง มีคุณภาพ ปลอดภัย และได้มาตรฐานส่งออก อาทิ เวชสำอาง ยาสมุนไพร เป็นต้นโดยการส่งเสริมความรู้ด้านกระบวนการผลิตที่ปลอดภัยและสนับสนุน การใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรม และเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการปรับปรุงการปลูก การบำรุงรักษา การเก็บเกี่ยว และการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบรรจุภัณฑ์ การพัฒนาระบบตรวจรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าที่มีประสิทธิภาพสามารถตรวจสอบย้อนกลับ ได้ พัฒนาระบบขนถ่ายสินค้าและห้องเย็นเพื่อรักษาคุณภาพผลผลิต การต่อยอดการพัฒนาการผลิตสู่ระบบ เกษตรมาตรฐานต่าง ๆ อาทิ เกษตรปลอดภัย และเกษตรอินทรีย์ เป็นต้นส่งเสริมการสร้างตราสินค้าอัตลักษณ์ เชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น อาทิ การท่องเที่ยว การทำเกษตรแปลงใหญ่ในพื้นที่ที่เหมาะสม (Zoning) ส่งเสริมการรวมกลุ่มในรูปแบบสถาบันเกษตรกร/สหกรณ์ เพื่อยกระดับความสามารถในการผลิต การดำเนินการรวบรวมผลผลิต คัดแยก บรรจุ และประกอบธุรกิจออนไลน์ผ่านเครือข่ายการสื่อสารสาธารณะ และเพิ่มช่องทางตลาดในกลุ่มตลาดเฉพาะ (Niche Market)

๒) ยกระดับอุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่งและการทำ อุตสาหกรรมประมงทะเลที่ได้มาตรฐานสากล โดยส่งเสริมให้มีการเพาะเลี้ยงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การพัฒนากระบวนการผลิตที่มีประสิทธิภาพและมีการบริหารจัดการที่ได้มาตรฐานสุขอนามัยและเป็นไปตาม กฎกติกาสากล การส่งเสริมการจัดระเบียบเรือประมงเข้าสู่ระบบการควบคุมได้อย่างถูกต้องมีมาตรการควบคุม และเฝ้าระวังการประมง IUU ที่มีประสิทธิภาพขึ้นไปจนถึงการพัฒนาระบบการตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) ของสินค้าประมง รวมทั้งส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารทะเลที่หลากหลาย ในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สงขลา และชุมพร

๓) ส่งเสริมการทำเกษตรแบบผสมผสาน เพื่อสร้างความสามารถในการพึ่งพาตนเอง และความมั่นคงทางด้านรายได้ให้กับเกษตรกรรายย่อย สามารถใช้ทรัพยากรและปัจจัยการผลิต อย่างคุ้มค่า โดยเฉพาะการทำเกษตรและเลี้ยงสัตว์ผสมผสานร่วมกับการปลูกยางพารา ปาล์มน้ำมัน และไม้ผล หรือในพื้นที่ปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมันที่ไม่เหมาะสม ส่งเสริมการปลูกพืชพันธุ์ดี (ไม้ผล และพืชผัก รวมทั้ง พืชเศรษฐกิจอื่น) ที่คำนึงถึงความสอดคล้องกับความต้องการของตลาด โดยการสนับสนุนความรู้ ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อสนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์วิถีชาวบ้าน และยกระดับคุณภาพ การผลิตให้ได้มาตรฐาน โดยเฉพาะมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ การเพิ่มช่องทางการตลาดโดยการเชื่อมโยง เครือข่าย รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพดินและแหล่งน้ำเพื่อสนับสนุนการทำเกษตร

๔) ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและบริหารจัดการฟาร์ม อย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะในกลุ่มเกษตรกรรุ่นใหม่เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นเกษตรกรมืออาชีพ/เกษตรกรอัจฉริยะ (Smart Farmer) โดยสนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร การสร้างและพัฒนาความเข้มแข็งขององค์กร/สถาบันเกษตรกร และพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตร เพื่อร่วมกันจัดหาปัจจัยการผลิต เครื่องมือ และอุปกรณ์การเกษตรสมัยใหม่ รวมทั้งส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม

การเกษตร เทคโนโลยีดิจิทัล ควบคู่กับส่งเสริมให้เกษตรกรใช้ประโยชน์ในการวางแผนการผลิต และบริหารจัดการฟาร์ม อย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพตามความต้องการของตลาด และมีการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรมและทั่วถึง พัฒนาผู้ประกอบการและ SMEs รวมทั้งสนับสนุนการพัฒนาธุรกิจ start up และการพัฒนาการเชื่อมโยงธุรกิจตามแนวทางภาครัฐ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานสากล สามารถสร้างแบรนด์ที่เป็นอัตลักษณ์ และแข่งขันในตลาดโลกได้

๕) สร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มเกษตรกรและชุมชน โดยสนับสนุนการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ สร้างโอกาสในการเรียนรู้ระบบและตามอัธยาศัย ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ส่งเสริมให้ชุมชนได้มีโอกาสเรียนรู้ด้านอาชีวศึกษาที่ได้มาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการแรงงานในภาค เพื่อเสริมสร้างรายได้และเตรียมความพร้อมสำหรับการประกอบอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดในอนาคต รวมทั้งสนับสนุนชุมชนให้สามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา โดยใช้ประโยชน์จากการพัฒนาระบบเครือข่ายเทคโนโลยีดิจิทัลและดิจิทัลแพลตฟอร์ม สื่อดิจิทัล เพื่อการศึกษาในทุกระดับทุกประเภทอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสร้างโอกาสในการเข้าถึงระบบบริการ สาธารณสุข ตลอดจนพัฒนาความสามารถในการพึ่งพาตนเองและการจัดการตนเอง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันด้านสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาเขตอุตสาหกรรม และการเชื่อมโยงการค้าโลก

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำ แห่งใหม่กับแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง โดยพัฒนาถนนเลียบริมชายฝั่งทะเลอ่าวไทยสายชุมพร-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช-สงขลา เชื่อมโยงกับสาย The Royal Coast ของภาคกลาง พัฒนาเส้นทางรถไฟเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเชื่อมโยงฝั่งอันดามันและอ่าวไทย อาทิ สายท่าหนุ่น-พังงา-พุนพิน-ดอนสัก สายระนอง-ชุมพร และพัฒนาเส้นทางรถไฟเชื่อมโยงพื้นที่ตอนเหนือ-ใต้ของฝั่งอันดามัน และสายระนอง-พังงา-กระบี่-ตรัง ควบคู่กับการพัฒนาเมืองภูเก็ต เมืองหาดใหญ่ ให้เป็นเมืองศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาค และเตรียมความพร้อม จังหวัดสุราษฎร์ธานี และกระบี่ ให้เป็นเมืองนำอยู่ รวมทั้งเมืองชุมพร ระนอง เป็นเมืองในพื้นที่พิเศษ ที่มีการพัฒนาให้สามารถรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว โดยการจัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพ มีการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาวะของประชาชน การเตรียมโครงสร้างพื้นฐาน (ด้านคมนาคมขนส่ง การสื่อสาร และพลังงานที่ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและระบบดิจิทัล) รวมทั้งพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อใช้ในการบริหารจัดการเมือง พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะและพื้นที่ สาธารณะที่มีการออกแบบสำหรับคนทุกกลุ่ม รวมทั้งพัฒนาพื้นที่บริเวณเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนให้มีความพร้อมสำหรับรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

๒) พัฒนาและสนับสนุนท่าเรือสำราญในจังหวัดภูเก็ต ให้เป็นท่าเรือหลัก (Homeport) ของโลก รวมทั้งพัฒนาท่าเรือแวะพัก (Port of Call) และท่าเรือมารีนาให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีมาตรฐาน ความสะอาดและความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีศักยภาพของภาค (กระบี่ พังงา และสมุย) รวมทั้งการบำรุงรักษาร่องน้ำ

๓) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูป ยางพารา หาดใหญ่-สะเดา โดยเร่งรัดการพัฒนาโครงข่ายรถไฟ อาทิ รถไฟฟ้าหาดใหญ่-ปาดังเบซาร์ รถไฟทางคู่ ชุมพร-สุราษฎร์ธานี-หาดใหญ่-สงขลา พัฒนาทางหลวงพิเศษ (Motorway) หาดใหญ่-ด่านพรมแดนสะเดา พัฒนาศูนย์

กระจายสินค้าทุ่งสงเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงการขนส่งระบบราง รวมทั้งพัฒนาเมืองรอบสถานี ขนส่งระบบรางในเมืองทุ่งสงและเมืองสะเดา (ปาดังเบซาร์) ตลอดจนพัฒนาท่าเรือสงขลาแห่งที่ ๒ เพื่อรองรับการขนส่งสินค้าเชื่อมโยงกับท่าเรือชายฝั่งและท่าเรือหลักทั้งภายในและต่างประเทศ

๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงภาคใต้กับเส้นทางการค้าโลก โดยการพัฒนา และปรับปรุงท่าเรือที่มีอยู่ในปัจจุบันทั้งฝั่งอันดามันและฝั่งอ่าวไทยให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มศักยภาพ รวมทั้งการพัฒนาและบริหารจัดการพื้นที่หลังท่า พัฒนาและปรับปรุงสนามบินนานาชาติและสนามบินภายในประเทศให้สามารถรองรับการเดินทางและการขนส่งสินค้า พัฒนาโครงข่ายรถไฟเชื่อมโยงท่าเรือสงขลา ๒ -หาดใหญ่-ปาดังเบซาร์-ปัตเตอร์เวอร์ธ (รัฐปีนัง มาเลเซีย) รวมทั้งพัฒนาโครงข่ายถนนสายหลักเป็น ๔ ช่องจราจร และการพัฒนาโครงข่ายถนนสายรองให้เชื่อมโยงกับถนนสายหลักเพื่อสนับสนุนการขนส่งและกระจายสินค้า จากพื้นที่ตอนในสู่พื้นที่หลักได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและศูนย์บริการโลจิสติกส์รูปแบบต่าง ๆ เพื่อรองรับการขนส่งสินค้าต่อเนื่องหลายรูปแบบและการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ รวมทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายคมนาคมและสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณด้านชายแดนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริการ และอำนวยความสะดวกในการข้ามแดนทั้งของประชาชนสินค้า และยานพาหนะให้มีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์ฟื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการฐานทรัพยากรให้มีความอุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะทรัพยากรดิน น้ำ ป่าไม้ ประมง และชายฝั่ง เพื่อเป็นปัจจัยการผลิตที่มีประสิทธิภาพ โดยการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรโดยอาศัยความร่วมมือของชุมชน ส่งเสริมการปลูกป่าชุมชน ป่าชายเลน การปลูกไม้เศรษฐกิจ การรักษาระบบนิเวศทางทะเล อนุรักษ์ฟื้นฟูสัตว์น้ำบริเวณป่าชายเลน และการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง โดยใช้เทคโนโลยีและรูปแบบที่เหมาะสมกับแต่ละสภาพพื้นที่ และการจัดระเบียบและกำหนดกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสิ่งปลูกสร้างบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลเพื่อลดผลกระทบต่อการกัดเซาะบริเวณชายฝั่ง รวมทั้ง จัดการฐานข้อมูลเพื่อการวางแผนทางการเกษตรที่เหมาะสม และระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อเฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒) วางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ โดยนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการระบบการให้น้ำเชิงลุ่มน้ำที่ทันสมัย จัดทำข้อมูลสารสนเทศด้านน้ำ เพื่อแก้ไขปัญหาภัยแล้งและอุทกภัยในพื้นที่ที่เกิดน้ำท่วมซ้ำซาก อาทิ พัทลุง และนครศรีธรรมราช รวมทั้งจัดหาน้ำเพื่อชุมชนชนบทและน้ำเพื่อการบริโภคอุปโภคและการเกษตรที่เพียงพอ ตลอดจนการพัฒนาระบบสำรองและกักเก็บน้ำ และระบบส่งน้ำดิบ โดยการพัฒนาระบบโครงข่ายท่อส่งน้ำ ระบบจำหน่ายน้ำและการเพิ่มประสิทธิภาพระบบส่งน้ำให้เพียงพอเพื่อสนับสนุนปริมาณความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้นในเขตเมือง เพื่อการอยู่อาศัย พาณิชยกรรม และบริการ และลดผลกระทบจากปัญหาขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง

๓) ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานเพื่อสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน โดยส่งเสริมการใช้พลังงานจากธรรมชาติ อาทิ ลม แสงแดด ชีวมวล (จากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร) และส่งเสริมให้เอกชนเข้ามาร่วมลงทุนในสาขาพลังงาน โดยใช้รูปแบบการร่วมลงทุน ระหว่างภาครัฐและเอกชน (Public Private Partnership: PPP) รวมทั้งส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ประหยัดพลังงานให้กับผู้ประกอบการ การให้ความรู้กับประชาชนในการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๔) บริหารจัดการและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ โดยการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านการจัดการมลพิษ อาทิ ระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย และระบบกำจัดขยะมูลฝอยที่เหมาะสม การให้ความรู้การจัดการขยะตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทาง ควบคู่กับการสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนทุกวัยทั้งในและนอกระบบการศึกษา รมรณรงค์การบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อลดปริมาณการเกิดของเสีย ส่งเสริมและเข้มงวดการดำเนินมาตรการ ๓ R (Reduce Reuse Recycle) ทั้งในระดับท้องถิ่นและชุมชน ส่งเสริมระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ปลายทางอย่างเหมาะสม เช่น การใช้ระบบฝังกลบที่ถูกหลักวิชาการ การแปลงขยะเป็นพลังงาน เป็นต้น สนับสนุนการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการควบคุมและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม และสนับสนุนท้องถิ่นและชุมชนในการจัดการสิ่งแวดล้อมด้วยมาตรการจูงใจ ทั้งมาตรการทางภาษี และมาตรการสนับสนุนงบประมาณ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืนตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาประตูการค้าฝั่งตะวันตก (Western Gateway) โดยการเพิ่มประสิทธิภาพโครงสร้างพื้นฐานการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ที่มีในปัจจุบันและพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อเชื่อมโยงฝั่งอ่าวไทย-ฝั่งอันดามัน-ประเทศแถบเอเชียใต้ ให้สามารถเดินทางและขนส่งสินค้าผ่านเส้นทางประตูเศรษฐกิจด้านตะวันตกของประเทศไทยได้อย่างต่อเนื่อง ไร้รอยต่อ ส่งเสริมระบบการขนส่งและโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐานสากล และศึกษาความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจทั้งด้านการผลิต การค้า การลงทุน โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาท่าเรือจังหวัดระนอง และการเชื่อมโยงเส้นทางรถไฟระหว่างชุมพร-ระนอง ที่จะสนับสนุนให้เกิดการใช้ประโยชน์จากท่าเรือระนองให้เป็น Western Gateway

๒) พัฒนาประตูสู่การท่องเที่ยวอ่าวไทยและอันดามัน (Royal Coast & Andaman Route) โดยพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงฝั่งอ่าวไทยและอันดามันตามแนวประจวบคีรีขันธ์-ชุมพร-ระนอง-เมียนมา ควบคู่กับการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวและสนับสนุนกิจกรรมกระตุ้นการท่องเที่ยวเชื่อมโยง ทั้งสองฝั่งทะเล รวมทั้งการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมทั้งทางบกและทางอากาศ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการท่องเที่ยว มุ่งเน้นรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีคุณภาพและมาตรฐานเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลของจังหวัดชุมพรกับ Royal Coast และเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวสู่แหล่งน้ำแร่และเกาะต่าง ๆ ของจังหวัดระนองและประเทศเมียนมา

๓) พัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพและการแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูง (Bio-Based & Processed Agricultural Products) โดยสนับสนุนการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการผลิต ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าทางการเกษตร โดยเน้นการวิจัยและพัฒนาเพื่อต่อยอดจากการผลิตน้ำมันปาล์มในจังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และจังหวัดใกล้เคียง (กระบี่ และชุมพร) ไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูงขึ้น อาทิ Phase Change Material (PCM) และ Nutritional Foods พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมยางพาราและการแปรรูปอาหาร และพืชเศรษฐกิจสำคัญอื่น ๆ ผ่านการสร้างร่วมมือระหว่างภาคเอกชนและสถาบันการศึกษา กำหนดเขตพื้นที่และสิทธิประโยชน์สำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรม ฐานชีวภาพที่ชัดเจน เพื่อดึงดูดการลงทุนของภาคเอกชน ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๔) การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การส่งเสริมวัฒนธรรม และการพัฒนาเมืองน่าอยู่ (Green Culture & Livable Cities) ในพื้นที่จังหวัดชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช โดยเน้นกรอบการเป็นเมืองที่มีความน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่ม และยังคงรักษาอัตลักษณ์ของพื้นที่ รวมทั้ง อนุรักษ์และ

ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ป่าไม้ และป่าชายเลน เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน อนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพิ่มบทบาทการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการและพัฒนาแหล่งการเรียนรู้และการท่องเที่ยววิถีชุมชน และพัฒนาเมืองนำอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม และเอื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคม โดยกำหนดการพัฒนาเมืองระนองให้เป็น Smart Living City ที่มีการวางผังเมืองและระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการที่ทันสมัย

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๓.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

เป้าหมายการพัฒนา “ศูนย์กลางการเกษตร การท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมการค้าชายแดน บนสังคมพหุวัฒนธรรมเข้มแข็งอย่างยั่งยืน”

วัตถุประสงค์

- (๑) เพื่อลดปัญหาความยากจนของเกษตรกรโดยส่งเสริมการทำเกษตรประณีต เกษตรผสมผสานเกษตร แปลงใหญ่
- (๒) เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร ปศุสัตว์ ประมง โดย ส่งเสริมการแปรรูป ยกระดับอุตสาหกรรม และพัฒนาระบบตลาด
- (๓) เพื่อยกระดับความยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ โดยการขับเคลื่อนโมเดลเศรษฐกิจ BCG (เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว)
- (๔) เพื่อยกระดับการท่องเที่ยว การค้าชายแดนโดยเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านและ อาเซียน
- (๕) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ทั้งทักษะฝีมือแรงงาน ระดับและคุณภาพการศึกษา โดยส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต รวมถึงการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสร้างสังคมเข้มแข็ง ยั่งยืน ด้วยทุนพหุวัฒนธรรมและการมีระบบสุขภาพที่ดี

ประเด็นการพัฒนา

- ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาคุณภาพการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรหลักของกลุ่มจังหวัด
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยว
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมอุตสาหกรรมการค้าชายแดน
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ยกระดับคุณภาพชีวิต รายได้ การศึกษา สมรรถนะแรงงาน และสาธารณสุข เพื่อวิถีชีวิตที่ยั่งยืน และสันติสุข

๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัดปัตตานี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

“เกษตรกรรมยั่งยืน ผลิตภัณฑ์ฮาลาลคุณภาพ ทุนทางสังคมเข้มแข็ง ภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรมเข้มแข็ง และสันติสุข”

- ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจฐานราก การเกษตรแบบยั่งยืน ผลิตภัณฑ์ฮาลาลคุณภาพ เชื่อมโยง การท่องเที่ยว การค้า การบริการ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาสังคมและศักยภาพคนทุกช่วงวัย ชุมชนนำอยู่ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมยั่งยืน
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การลดความยากจนข้ามรุ่นและความเหลื่อมล้ำ ภายใต้บริบทสังคมพหุวัฒนธรรมเข้มแข็ง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เสริมสร้างความมั่นคงและสังคมแห่งสันติสุข

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจฐานราก การเกษตรแบบยั่งยืน ผลิตภัณฑ์ฮาลาลคุณภาพ เชื่อมโยงการท่องเที่ยว การค้า การบริการ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณสุข

๑.๑ เพื่อส่งเสริมและการพัฒนาจังหวัดให้เป็นศูนย์กลางทางด้านเกษตรกรรมแบบยั่งยืนที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน ใน ๓ ด้าน คือ ด้าน ปศุสัตว์ ประมง (การเลี้ยง) และเพาะปลูก (ผลไม้และข้าวพื้นเมือง)

๑.๒ เพื่อส่งเสริมและการพัฒนาจังหวัดให้เป็นศูนย์กลางด้านผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่มีคุณภาพ มีมาตรฐาน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อการบริโภคภายในประเทศและส่งเสริมการส่งออกไปยังต่างประเทศ

๑.๓ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาจังหวัดบนฐานทุนทางวัฒนธรรมให้เป็นแหล่ง “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Eco Tourism)” ที่เชื่อมโยงกับภาคการค้าและบริการ

๑.๔ การสนับสนุนและส่งเสริมการขับเคลื่อนภาคการเกษตรด้วยโมเดลเศรษฐกิจใหม่ BCG Model ในระดับพื้นที่ ด้วยการพัฒนาชุมชนต้นแบบ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาสังคมและศักยภาพคนทุกช่วงวัย ชุมชนน่าอยู่ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมยั่งยืน

๑.๑ เพื่อพัฒนาสังคมภายใต้ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและชุมชนให้มีความเข้มแข็งและน่าอยู่

๑.๒ ประชาชนมีความเป็นอยู่และสุขภาพที่ดี ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพทั้งในและนอกระบบ มีความเชื่อมโยงทางสังคม มีความไว้วางใจ ความรู้สึกความเป็นเจ้าของ ค่านิยมร่วม ความเป็นปึกแผ่น ลดความขัดแย้ง ทัศนคติ ต่อกลุ่มประชากรและความรู้สึกโดดเดี่ยว การสร้างความเสมอภาค และการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนของสังคม โดยมี “คน” เป็นหัวใจการพัฒนา

๑.๓ เพื่อการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และมีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุล มีความตระหนัก และ ความรับผิดชอบร่วมต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมต่างๆ รวมถึงการปรับวิถีชีวิตใหม่ที่ใส่ใจต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การลดความยากจนข้ามรุ่นและความเหลื่อมล้ำ ภายใต้บริบทสังคมพหุวัฒนธรรม เข้มแข็ง

๑.๑ เพื่อลดความยากจนข้ามรุ่น โดยการพัฒนาครัวเรือนยากจนด้านการศึกษาและทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของชุมชน

๑.๒ เพื่อพัฒนาการเข้าถึงระบบการคุ้มครองทางสังคมของคนยากจน

๑.๓ เพื่อลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติ และโรคระบาดของครัวเรือนยากจน

๑.๔ เพื่อพัฒนาโมเดลแก้จนที่สอดคล้องกับศักยภาพและระบบการดำรงชีพของคนจนตามมิติของทุนและบริบทของพื้นที่ สร้างสังคมพหุวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เสริมสร้างความมั่นคงและสังคมแห่งสันติสุข

๑.๑ การรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยภายใน เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๑.๒ ประชาชนมีความเชื่อมั่นของประชาชนต่อเจ้าหน้าที่รัฐและกระบวนการยุติธรรมของภาครัฐ

๑.๓ ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในพื้นที่

(๑.๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปัตตานี

วิสัยทัศน์ (Vision) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปัตตานี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) “พัฒนาท้องถิ่นก้าวไกลอย่างมีคุณภาพ ใส่ใจสิ่งแวดล้อม สร้างสังคมพหุวัฒนธรรม สันติสุข ภายใต้เศรษฐกิจที่ มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

พันธกิจการพัฒนา

๑. ส่งเสริม สนับสนุนอาชีพ การค้า การลงทุน
๒. พัฒนาโครงการสร้างพื้นฐาน และการบริการสาธารณะ
๓. ส่งเสริม สนับสนุนการบริการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. ส่งเสริม พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
๕. ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษา กีฬา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๖. สนับสนุนการสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และสถาบันครอบครัว
๗. ส่งเสริมสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด
๘. เสริมสร้างความเข้มแข็งด้านสุขภาพ
๙. พัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส

เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีอาชีพและรายได้ในการดำรงชีวิตอย่างเพียงพอ
๒. สร้างเครือข่ายการคมนาคมเชื่อมโยงระหว่างกัน
๓. ประชาชนตระหนักในการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและรักษาสิ่งแวดล้อม
๔. ประชาชนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐานและเป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่น
๕. ประชาชนทุกระดับมีความเป็นอยู่และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๖. ประชาชนมีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปัตตานี (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและส่งเสริมอาชีพชุมชน

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริม สนับสนุนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และการสร้างงานสร้างอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่นตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและสนับสนุนอาชีพด้านการเกษตร ปศุสัตว์ ประมง และเสริมสร้างมูลค่าเพิ่ม เชื่อมโยงตลาดและนิคมอุตสาหกรรมตามแนวทางการเกษตรทฤษฎีใหม่สู่นิคมอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมการตลาด การค้า การลงทุน และจัดให้มีตลาดกลางจำหน่ายสินค้าท้องถิ่น การค้าออนไลน์ และสตาร์ทอัพ

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริม สนับสนุนผู้ประกอบการในการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานผลผลิตผลิตภัณฑ์และการตลาดของสินค้า เพื่อนำไปสู่ตลาดสากล

กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชุมชนควบคู่การพัฒนาองค์ความรู้ด้านการจัดการและอำนวยความสะดวก

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน บริการสาธารณะ และการจัดการพลังงาน
 กลยุทธ์ที่ ๑ ก่อสร้าง บุกเบิก ปรับปรุง บำรุงรักษาทางคมนาคม สะพาน เขื่อน ระบบระบายน้ำ ระบบชลประทานขนาดเล็ก ท่าเทียบเรือ และสนามบินกีฬา

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาปรับปรุงระบบจราจร การขนส่ง และอำนวยความสะดวกทางถนน

กลยุทธ์ที่ ๓ จัดให้มีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึงรวมทั้งพลังงานทดแทน

กลยุทธ์ที่ ๔ ก่อสร้าง ปรับปรุงแหล่งน้ำอุปโภค บริโภค และระบบประปา

กลยุทธ์ที่ ๕ จัดทำผังเมือง ผังตำบล

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๑ คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน

กลยุทธ์ที่ ๓ จัดทำระบบกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลตลอดจนระบบบำบัดน้ำเสีย

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาาระบบการจัดการและป้องกันภัยพิบัติ

กลยุทธ์ที่ ๕ ปรับปรุงภูมิทัศน์ในชุมชน สถานที่ท่องเที่ยว และเมือง

กลยุทธ์ที่ ๖ สนับสนุนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และส่งเสริมสินค้าทางการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการศึกษา การกีฬา ส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาทั้งในระบบ และนอกระบบทุกระดับ

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริม สนับสนุนบทบาทสถานศึกษา ศาสนสถาน ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นแหล่งเรียนรู้ในชุมชน

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริม สนับสนุนการใช้สื่อวัฒนธรรมเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนา ศาสนสถาน ศาสนพิธีต่าง ๆ ศิลปะ จารีตประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๕ สนับสนุน ส่งเสริมการกีฬาและกิจกรรมการฝึกทักษะด้านกีฬาให้สู่ความเป็นเลิศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพ และยกระดับคุณภาพชีวิต

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

กลยุทธ์ที่ ๒ เสริมสร้างความเข้มแข็งด้านสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพและความมั่นคงในชีวิต สถาบันครอบครัวและชุมชน

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมสนับสนุนคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส

(๒) ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ

๒.๑ วิสัยทัศน์ vision

“ เกษตรก้าวหน้า แหล่งเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ พัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างมั่นคง ”

บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารของประชาชนโดยยึดหลัก “ซื่อสัตย์ สะอาด โปร่งใส ตรวจสอบได้” เพื่อรักษาผลประโยชน์ของประเทศไทยและประชาชนเป็นสำคัญ และเป็นกลไกในการสนับสนุนและเป็นองค์กรหลักในการพัฒนาท้องถิ่นด้วยการบริหารจัดการ ในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพแบบมีส่วนร่วม และสามารถแก้ไขแก้ไขปัญหา สนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง”

ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ ได้ดำเนินการเป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

๒.๒. ยุทธศาสตร์ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและส่งเสริมอาชีพชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน บริการสาธารณะ และการจัดการพลังงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านสังคมและความมั่นคงการพัฒนาด้านการศึกษา การกีฬา ส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพ และยกระดับคุณภาพชีวิต

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. ส่งเสริมพัฒนาอาชีพสร้างงาน เพิ่มรายได้ พัฒนาคุณภาพชีวิตและดูแลผู้ด้อยโอกาสทางสังคมให้ได้รับบริการและสวัสดิการจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างทั่วถึง เป็นหมู่บ้านปลอดภัยเสถียร

๒. ประชาชนมีความสามัคคี สามารถป้องกันและรับมือจากสาธารณภัยต่างๆได้ ปัญหาเสถียรและความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนลดลง

๓. ประชาชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น

๔. ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในวันสำคัญทางศาสนา และร่วมอนุรักษ์ฟื้นฟู รักษาศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาของท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น

๕. อบต. มีการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนเพิ่มมากขึ้น

๖. พัฒนาคน ยกกระดับการศึกษา สังคมและคุณภาพชีวิตของประชาชนสู่การพึ่งตนเองได้

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. จำนวนโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานในด้านต่างๆ ที่ อบต.จัดให้มีขึ้นในแต่ละปี
๒. จำนวนผู้สูงอายุ ผู้พิการ และประชาชนโดยทั่วไปที่มีสิทธิและลงทะเบียนกับ อบต.เพื่อขอรับสิทธิได้รับบริการอย่างทั่วถึงทุกคน
๓. จำนวนกลุ่มส่งเสริมอาชีพเพิ่มขึ้นเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้น และพึ่งตนเองได้มากขึ้น
๔. จำนวนครัวเรือนในตำบลสามารถบริหารจัดการขยะได้ด้วยตนเองเพิ่มขึ้น
๕. ปัญหายาเสพติดในพื้นที่ลดลง
๖. อบต.ตะลุงโทะ มีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. องค์การบริหารส่วนตำบลตะลุงโทะจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานในด้านต่างๆ เพื่อให้บริการประชาชนได้ปีละ ๓ โครงการ
๒. ประชาชนในเขต อบต.มีความรู้และเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนาศิลปวัฒนธรรมประเพณีและกีฬาเพื่อขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๓. จำนวนผู้สูงอายุ ผู้พิการ และประชาชนโดยทั่วไปที่มีสิทธิและลงทะเบียนกับ อบต.เพื่อขอรับสิทธิได้รับบริการอย่างทั่วถึงทุกคน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์
๔. จำนวนกลุ่มส่งเสริมอาชีพเพิ่มขึ้นปีละ ๒ กลุ่ม เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้น และพึ่งตนเองได้มากขึ้น
๕. จำนวนครัวเรือนในตำบลตะลุงโทะสามารถบริหารจัดการขยะได้ด้วยตนเองเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ ครัวเรือนต่อปี
๖. ปัญหายาเสพติดที่เกิดขึ้นในพื้นที่ลดลง ร้อยละ ๕ ต่อปี
๗. อบต.ตะลุงโทะมีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ ร้อยละ ๗๐

๒.๖ กลยุทธ์

๑. สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ
๒. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภค และทำการเกษตร
๓. พัฒนาด้านสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการ
๔. ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการศึกษา สาธารณสุข และการกีฬา
๕. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ยากไร้ และผู้ด้อยโอกาส
๖. ส่งเสริมอาชีพให้กับประชาชนให้เข้มแข็ง
๗. ส่งเสริมและพัฒนากลุ่มองค์กรประชาชนให้มีความเข้มแข็ง
๘. ป้องกัน บำบัด ฟื้นฟู ติดตามและช่วยเหลือเกี่ยวกับยาเสพติด
๙. สนับสนุนด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
๑๐. ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น และสร้างเครือข่ายประชาธิปไตย
๑๑. พัฒนาและส่งเสริมด้านการเกษตร ด้านการท่องเที่ยว

- ๑๒. อนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๑๓. อนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสานศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๑๔. ส่งเสริมให้ประชาชนนำแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต
- ๑๕. พัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในด้านต่างๆ เพื่อให้บริการประชาชนได้อย่างทั่วถึง
- ๑๖. ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในด้านต่างๆของ อบต.ภายใต้หลักธรรมา

ภิบาล

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

- ๑) พัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความปลอดภัย โดยได้รับการสาธารณสุขด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อความสะดวก รวดเร็ว และรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ
- ๒) พัฒนาระบบการศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมสำคัญทางศาสนา อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป
- ๓) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเองตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ๔) กำจัดขยะมูลฝอยสิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นอย่างมีระบบและมีความยั่งยืน
- ๕) อบต. มีการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นและยุทธศาสตร์ระดับมหภาคเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด ปีที่ ๑๓	ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบต. ในเขต จ.ปัตตานี	ยุทธศาสตร์ของ อบต. ตะลุโบะ	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบ
๑	๑. การสร้าง ความสามารถในการ แข่งขัน	๑. ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูง มูลค่าสูง	๑. มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูง	๑. เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจฐานราก การเกษตรแบบยั่งยืน ผลิตภัณฑ์ฮาลาลคุณภาพ เชื่อมโยงการท่องเที่ยว การค้า การบริการ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบสาธารณสุขภาค	๑. การพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น และส่งเสริมอาชีพชุมชน	๑. การพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น และส่งเสริมอาชีพชุมชน	๖. สร้างความเข้มแข็งของชุมชน ๑๑. พัฒนาและส่งเสริมด้านการเกษตร ด้านการท่องเที่ยว ๑๔. ส่งเสริมให้ประชาชนนำแนวทางการปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิต	๑. สร้างความเข้มแข็งของชุมชน ๒. การเกษตร ๓. สาธารณสุข	๑. สำนักปลัด ๒. กองสาธารณสุขฯ
๒	๑. การสร้าง ความสามารถในการ แข่งขัน	๑. ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูง มูลค่าสูง	๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคงทางอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร	๑. เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจฐานราก การเกษตรแบบยั่งยืน ผลิตภัณฑ์ฮาลาลคุณภาพ เชื่อมโยงการเที่ยว การค้า การบริการ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบสาธารณสุขภาค	๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน บริการสาธารณะ และการจัดการ การพลังงาน	๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน บริการสาธารณะ และการจัดการ การพลังงาน	๓. พัฒนาด้านสาธารณสุขบริการ สนับสนุนด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	๑. การรักษาความสงบภายใน ๒. เศรษฐกิจชุมชน ๓. อุตสาหกรรม และการโยธา	๑. สำนักปลัด ๒. กองช่าง

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัดปัตตานี	ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท. ในเขต จ.ปัตตานี	ยุทธศาสตร์ของ อบต.ตะลุโบะ	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบ
๓.	๕.การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๒.ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน คุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพอื่น	๑.การเปลี่ยนแปลงการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยว คุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพอื่น	๒.การพัฒนาสังคมและศึกษาภาคคนทุกช่วงวัยชุมชนมาอยู่ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ยั่งยืน	๓. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	๓. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	๑๒.อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑.สาธารณสุข ๒.เกษตรและชุมชน ๓.การเกษตร	๑.กองช่าง ๒.กองสาธารณสุขฯ
๔.	๓.การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	๑๒.ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต คุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกัน ต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉบับพลับของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคม ได้อย่างสงบสุข	๑.คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับ โลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกัน ต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉบับพลับของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคม ได้อย่างสงบสุข	๓.การลดความยากจนข้ามรุ่นและความเหลื่อมล้ำ ภายใต้บริบทสังคมพหุวัฒนธรรม เชื้อชาติ	๔.การพัฒนาด้านการศึกษา การกีฬา ส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น	๔.การพัฒนาด้านการศึกษา การกีฬา ส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น	๔.ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการศึกษา สาธารณสุข และการกีฬา ๑๓.อนุรักษ์ฟื้นฟูสืบสานศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑.การศึกษา ๒.การศาสนา วัฒนธรรม และ นันทนาการ ๓.อุตสาหกรรม และการโยธา	๑.กองการศึกษาฯ

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด ปัตตานี	ยุทธศาสตร์การ พัฒนาของ อปท. ในเขต จ.ปัตตานี	ยุทธศาสตร์ของ อบต.ตะลุโบะ	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ
๕	๕. การปรับสมดุลและ พัฒนาระบบการ บริหารจัดการภาครัฐ	๑๓. ไทยมีภาคีรัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบสนองประชาชน	๒. การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ-เข้าถึงได้	๔. เสริมสร้างความ มั่นคงและสังคมแห่ง สันติสุข	๕. การสร้างความ เข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพ และยกระดับ คุณภาพชีวิต	๕. การสร้างความ เข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพ และยกระดับ คุณภาพชีวิต	๑๕. พัฒนา ประสิทธิภาพใน การปฏิบัติงานใน ด้านต่างๆ เพื่อ ให้บริการประชาชน ได้อย่างทั่วถึง	๑. บริหารงาน ทั่วไป ๒. รักษาความสงบ ภายใน ๓. สาธารณสุข ๔. สังคมสงเคราะห์ ๕. สร้างความ เข้มแข็งชุมชน ๖. อุตสาหกรรม และการโยธา	๑. สำนักปลัด ๒. กองคลัง ๓. กองสาธารณสุขฯ ๔. กองการศึกษา